W dniach bólu i żałoby naród polski jeszcze mocniej zwiera swoje szeregi wokół Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i towarzysza Bolesława Bieruta ze wszech miar umacnia i utrwala serdeczną, nierozerwalną więź z bratnim narodem radzieckim i jego potężną, okrytą chwałą, Partią Komunistyczną

ORGAN K. W. POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Sztandar Ludu

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

Rok IX Nr 58 (2702) Lublin, poniedziałek 9 marca 1953 r. Cena 20 gr.

Komunikat Komisji dla Zorganizowania Pogrzebu Towarzysza Stalina

MOSKWA (PAP). — Agencja TASS zamieszcza komunikat Komisji dla Zorganizowania Pogrzebu towarzysza Stalina. Komisja podaje:

Pogrzeb Przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Sekretarza Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Józefa Wissarionowicza Stalina, odbędzie się w poniedziałek, 9 marca rb. o godz. 12 w południe.

Uchwała Komitetu Centralnego KPZR i Rady Ministrów ZSRR o miejscu ustawienia sarkofagu z ciałem Stalina

MOSKWA (PAP). — Agencja TASS podaje uchwałę Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich o miejscu ustawienia sarkofagu z ciałem Józefa Wissarionowicza Stalina. Uchwała brzmi:

Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rada Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich postanawiają:

Umieścić sarkofag z ciałem J. W. Stalina w mauzoleum na Placu Czerwonym obok sarkofagu W. I. Lenina.

Komitet Centralny KPZR **Rada Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich**

Uchwała KC KPZR i Rady Ministrów ZSRR o budowie Panteonu pomnika wieczystej chwały wielkich ludzi Kraju Rad

MOSKWA (PAP). — Agencja TASS podaje uchwałę Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich o budowie Panteonu — pomnika wieczystej chwały wielkich ludzi Kraju Rad. Uchwała brzmi:

Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rada Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich postanawiają:

W celu uwiecznienia pamięci wielkich wodzów Włodzimierza Iljicza Lenina i Józefa Wissarionowicza Stalina oraz wybitnych działaczy Partii Komunistycznej i Państwa Radzieckiego, pochowanych na Placu Czerwonym przy Murze Kremlowskim, zbudować w Moskwie monumentalny gmach — Panteon - pomnik wieczystej chwały wielkich ludzi Kraju Rad.

Po ukończeniu budowy Panteonu przenieść doń sarkofag z ciałem W. I. Lenina i sarkofag z ciałem J. W. Stalina, jak również szczątki wybitnych działaczy Partii Komunistycznej i Związku Radzieckiego, pochowanych przy Murze Kremlowskim i udostępnić Panteon dla szerokich mas ludzi pracy.

Komitet Centralny KPZR **Rada Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich**

Sprawa Józefa Stalina jest nieśmiertelna

Kiedy pochylamy głowy przed trumną naszego Wodza i Nauczyciela, największego człowieka naszej epoki — Józefa Stalina, jakież słowa mogą oddać bezmiar bólu, który nas przenika? Starzy i młodzi, kobiety i mężczyźni, robotnicy, chłopi, inteligenci — jednako odczuwamy okrutny cios, który ugodził w nasze serca.

Jeszcze tak niedawno rozbrzmiewały na cały świat niezapomniane, mądre wskazania, które dawał klasie robotniczej i wszystkim narodom Józef Stalin podczas XIX Zjazdu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, jego partii, partii Lenina — Stalina. Dziś, w bezbrzeżnie smutnych chwilach, które przeżywa cała ludzkość, myśl nasza przywodzi na pamięć jego genialne nauki, w które tak szczodrze nas wyposażył i które przyświecać będą nam wszystkim, i pokoleniom, co po nas przyjdą. Uczył nas Stalin, że partia jest rozumem i honorem klasy robotniczej, że strzec jak źrenicy oka jej jedności — to podstawowy warunek zwycięstwa.

Taką partią, partią - monolitem, utworzoną i wychowaną przez Lenina i Stalina, jest Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego, partia najściślej związana z masami, partia kierowana obecnie przez najwierniejszych uczniów i współbojowników Stalina. „NARÓD POLSKI WIE — pisał towarzysz Bierut do towarzysza Malenkowa — ŻE SPRAWA OBRONY POKOJU, WOLNOŚCI I NIEPODLEGŁOŚCI NARODÓW, SPRAWA LENINA — STALINA ZNAJDUJE SIĘ W PEWNYCH I MOCNYCH RĘKACH".

Niezmożona jest potęga partii marksistowsko - leninowskich, stojących na czele narodów. I jakże nędzne, jakże beznadziejne, z góry skazane na zagładę są zbrodnicze plany gangsterów z Wall Street i ich lokajów. Wrzaskliwa chamska radość z powodu odejścia Stalina ustokrotnia naszą nienawiść, gniew i pogardę do tych zezwierzęconych ludobójców. Ta piekąca nienawiść mobilizuje wszystkie nasze siły, jeszcze bardziej zaostrza naszą czujność, wzmaga naszą gotowość do dania natychmiastowego odporu wszelkim prowokacjom.

Stalin odszedł, ale żyje w nas wszystkich, którzy nienawidzimy wyzysku i ucisku, którzy tak, jak on, kochamy ludzi, kochamy wolność, kochamy życie. I w chwili niezgłębionego bólu każdy komunista, każdy patriota, każdy uczciwy człowiek postanawia zwiększyć swój udział w ogólnej walce o pełne urzeczywistnienie najszczytniejszych idei ludzkości, idei Stalina.

Partia nasza uczyni wszystko, co w jej mocy,

aby jeszcze bardziej zacieśniła się braterska więź z Komunistyczną Partią Związku Radzieckiego,

aby szeregi narodu polskiego jeszcze bardziej zwarły się wokół PZPR, jej Komitetu Centralnego, wokół wiernego ucznia Stalina, towarzysza Bolesława Bieruta.

aby zwiększał się i wzbogacał twórczy wkład naszej ojczyzny do wspólnej ze Związkiem Radzieckim walki o realizację wiecznie żywych idei, nauk i wskazań Wielkiego Stalina,

aby ojczyzna nasza coraz godniejszą się stawała szczytnego stalinowskiego miana brygady szturmowej socjalizmu.

Żegnając dziś Józefa Stalina, składając hołd jego pamięci, wiemy, że myśli jego, nauki jego, idee jego towarzyszyć nam będą w każdej chwili naszego życia, że uskrzydlać będą naszą pracę i naszą walkę.

W tym niezgłębionym smutku, jaki przeżywają narody radzieckie, a wraz z nimi cała postępowa ludzkość, naród polski jest całym sercem z radzieckimi towarzyszami i przyjaciółmi. Ciężka strata uczyniła jeszcze głębszą naszą miłość i przywiązanie do przewodniczki narodów — Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, do jej Komitetu Centralnego, kierowanego przez doświadczonych i zahartowanych w walkach najwierniejszych uczniów i współbojowników Wielkiego Stalina.

Naród nasz głęboko kochał Józefa Stalina, którego kraj przyniósł nam wyzwolenie dwukrotnie w ciągu jednego ćwierćwiecza i na każdym kroku okazywał nam i okazuje bezcenną pomoc w naszym dziele budowy socjalizmu. Żegnając wielkiego Wodza i Nauczyciela ludzkości, największego przyjaciela ludu polskiego i składając hołd jego nieśmiertelnej pamięci, jak przysięgę powtarzamy słowa uchwalonej na wielkim zgromadzeniu ludu warszawskiego rezolucji Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego:

„ŚLUBUJEMY JESZCZE BARDZIEJ POGŁĘBIAĆ SOLIDARNOŚĆ, PRZYJAŹŃ I BRATERSTWO Z NARODAMI RADZIECKIMI, UMACNIAĆ NIEROZERWALNĄ WIĘŹ IDEOWĄ Z BOHATERSKĄ KOMUNISTYCZNĄ PARTIĄ ZWIĄZKU RADZIECKIEGO, STAĆ NIEZŁOMNIE W NIEZWYCIĘŻONYCH SZEREGACH CAŁEGO OBOZU POKOJU POD PRZEWODEM WIELKIEGO ZWIĄZKU RADZIECKIEGO I JEGO RZĄDU Z TOW. MALENKOWEM NA CZELE".

U boku Związku Radzieckiego, pod sztandarem Lenina — Stalina, pod wodzą Bolesława Bieruta — zwyciężymy.

Nasza sprawa, sprawa Stalina jest nieśmiertelna!

UCHWAŁA
Komitetu Centralnego KPZR i Rady Ministrów ZSRR

MOSKWA (PAP). — Agencja TASS podaje następującą uchwałę Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rady Ministrów ZSRR:

W poniedziałek, 9 marca br., w chwili pogrzebu Przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Sekretarza Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Generalissimusa Józefa Wissarionowicza Stalina, punktualnie o godzinie 12 w południe, według czasu moskiewskiego, oddać honorową salwę artyleryjską w Moskwie, w stolicach republik związkowych, w miastach - bohaterach: Leningradzie, Stalingradzie, Sewastopolu i Odessie oraz w miastach: Kaliningradzie, Lwowie, Chabarowsku i Władywostoku.

Punktualnie o godzinie 12 w południe wstrzymać na 5 minut pracę wszystkich przedsiębiorstw i ruch transportu kolejowego, wodnego i samochodowego na całym terytorium Związku Radzieckiego z wyjątkiem przedsiębiorstw o nieprzerwanej produkcji.

Punktualnie o godzinie 12 w południe przez 3 minuty rozlegać się będą syreny w fabrykach, zakładach przemysłowych, na kolejach, na statkach floty rzecznej i morskiej.

Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego
Rada Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich

UCHWAŁA
KC PZPR, Rady Ministrów i Rady Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 7 marca 1953 roku o żałobie narodowej w dniu pogrzebu Józefa Stalina - 9 marca 1953 r.

Dając wyraz głębokiej żałobie, jaką okrył narody Związku Radzieckiego, serca Polaków i całą postępową ludzkość zgon Józefa Stalina i celem złożenia hołdu pamięci genialnego Nauczyciela mas pracujących całego świata i Wyzwoliciela Polski uchwala się:

1. Dzień 9 marca 1953 r. jako dzień pogrzebu Józefa Stalina uznać za dzień żałoby narodowej.

2. W dniu żałoby narodowej nie odbędą się żadne widowiska (teatry, kina, imprezy sportowe itp.), zamknięte będą wszystkie lokale rozrywkowe.

3. W dniu żałoby narodowej masy pracujące w skupionej powadze, wzmożonej pracy dla dobra ojczyzny zamanifestują swą solidarność z narodami Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w walce o realizację wielkich idei, którym poświęcone było całe ofiarne życie Józefa Stalina.

UCHWAŁA
Ogólnonarodowego Komitetu Uczczenia Pamięci Józefa Stalina

WARSZAWA (PAP). — Ogólnonarodowy Komitet Uczczenia Pamięci Józefa Stalina wzywa ludność całego kraju do masowego udziału w obchodach i manifestacjach ku czci nieśmiertelnego wodza całej postępowej ludzkości, niezłomnego przyjaciela narodu polskiego Józefa Stalina.

W dniu 8 i 9 marca br. odbędą się we wszystkich miastach Polski zgromadzenia żałobne zwołane przez Komitety Frontu Narodowego.

W dniu 9 marca br. o godz. 10 w chwili pogrzebu, we wszystkich zakładach pracy, w przemyśle i rolnictwie, w urzędach i instytucjach, w szkołach i jednostkach wojskowych nastąpi przerwa w pracy na 5 minut i uroczysta chwila skupienia.

W dniu żałoby narodowej 9 marca o godz. 16 ludność stolicy weźmie masowy udział w manifestacyjnym pochodzie, składając hołd pamięci Józefa Stalina.

UCHWAŁA
Rady Ministrów i Rady Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 7 marca 1953 roku o uczczeniu pamięci Józefa Stalina

Dla uczczenia pamięci wielkiego Wodza i Nauczyciela mas pracujących i jego wiekopomnych zasług dla Polski, Rada Państwa i Rada Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej uchwalają co następuje:

1. Zgodnie z wnioskiem Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Prezydium Katowickiej Wojewódzkiej Rady Narodowej i Prezydium Rady Narodowej m. Katowic oraz katowickiego Wojewódzkiego Komitetu Frontu Narodowego, miasto Katowice przemianować na miasto STALINOGRÓD, a województwo katowickie na województwo STALINOGRODZKIE.

2. Pałacowi Kultury i Nauki, stanowiącemu dar Związku Radzieckiego dla stolicy Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, ofiarowany z inicjatywy Józefa Stalina, nadać nazwę PAŁACU KULTURY I NAUKI IMIENIA JÓZEFA STALINA.

3. Na placu przed Pałacem Kultury i Nauki imienia Józefa Stalina wznieść POMNIK JÓZEFOWI STALINOWI.

Przewodniczący Rady Państwa
(—) Aleksander Zawadzki

Prezes Rady Ministrów
(—) Bolesław Bierut

Delegacja narodu polskiego na pogrzeb Józefa Wissarionowicza Stalina
udała się do Moskwy

WARSZAWA (PAP). Rano, dnia 8 marca, udała się do Moskwy delegacja narodu polskiego na pogrzeb Józefa Wissarionowicza Stalina. Na czele delegacji stoi Przewodniczący KC PZPR i Prezes Rady Ministrów — Bolesław Bierut. W skład delegacji wchodzą członkowie Biura Politycznego KC PZPR: Przewodniczący Rady Państwa — Aleksander Zawadzki, Wiceprezes Rady Ministrów Marszałek Polski — Konstanty Rokossowski, Wiceprezes Rady Ministrów — Hilary Minc i Sekretarz KC PZPR Edward Ochab.

Na lotnisku Okęcie delegację żegnali członkowie Biura Politycznego KC PZPR i członkowie KC PZPR, członkowie Rady Państwa i rządu, generalicja W. P., przedstawiciele najwyższych władz stronnictw politycznych, związków zawodowych i organizacji społecznych.

Obecny był ambasador ZSRR w Polsce — A. A. Sobolew.

Przybyli również przedstawiciele dyplomatyczni państw zaprzyjaźnionych.

Przewodniczący delegacji, Bolesław Bierut i członkowie delegacji w głębokiej ciszy, wolno przeszli przed frontem pocztów sztandarowych KC PZPR, NKW ZSL, CK SD, CRZZ, ZG ZMP, ZG Ligi Kobiet, Komitetu Warszawskiego i Komitetów Dzielnicowych PZPR.

Przewodniczącemu delegacji narodu polskiego — Bolesławowi Bierutowi przedstawiciele ZG ZMP wręczyli od młodzieży polskiej wieniec z szarfami żałobnymi, na których widnieje napis:

„Wieczna chwała Józefowi Stalinowi — młodzież polska".

Chylą się spowite kirem sztandary, zgromadzeni odkrywają głowy. Delegacja zajmuje miejsca w samolocie.

Zgromadzeni długo stoją w surowym i uroczystym skupieniu, gdy samolot podchodzi do startu, wzbija się i szybuje ku Moskwie — stolicy wypróbowanych przyjaciół narodu polskiego — ludzi radzieckich, stolicy wielkiej ojczyzny Józefa Stalina.

Wizyta kondolencyjna towarzysza Mao Tse-tunga
u ambasadora ZSRR w Chinach

PEKIN (PAP). Jak donosi agencja Nowych Chin, przewodniczący Mao Tse-tung odwiedził dnia 6 marca Ambasadę Radziecką, aby wyrazić współczucie z powodu zgonu Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i Sekretarza Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego — Generalissimusa Stalina.

Mao Tse-tung prosił ambasadora A. S. Paniuszkina o przesłanie do Moskwy wyrazów głębokiego współczucia i bezgranicznej czci narodu chińskiego, Komunistycznej Partii Chin i rządu chińskiego dla Józefa Stalina, wielkiego wodza mas pracujących wszystkich krajów i najukochańszego przyjaciela i nauczyciela narodu chińskiego.

Przewodniczącemu Mao Tse-tungowi towarzyszyli Czu-teh, Czou En-lai, Gao-gan, Lin Bo-cziui, Czian Wen-tian i inni czołowi przedstawiciele Partii Komunistycznej i rządu Chin.

Agencja Nowych Chin podała uchwałę Centralnego Rządu Ludowego w związku ze zgonem Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i Sekretarza KC Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego — Józefa Stalina.

Uchwała, podpisana przez Przewodniczącego Mao Tse-tunga, ogłasza w dniach od 7 do 9 marca włącznie żałobę w całym kraju.

Depesza Prezesa Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
towarzysza Bolesława Bieruta
do Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR
towarzysza G. M. Malenkowa

Do
Przewodniczącego Rady Ministrów
Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich
Towarzysza G. M. Malenkowa

Moskwa — Krem

W imieniu narodu polskiego przekazuję Wam braterskie uczucia solidarności z narodem radzieckim, skupionym wokół Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rządu Radzieckiego.

Naród polski wie, że sprawa obrony pokoju, wolności i niepodległości narodów, sprawa Lenina — Stalina znajduje się w pewnych i mocnych rękach.

Prezes Rady Ministrów
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
BOLESŁAW BIERUT

Warszawa, dnia 7 marca 1953 r.

Depesza Przewodniczącego Centralnego Rządu Ludowego
towarzysza Mao Tse-tunga
do Przewodniczącego Rady Najwyższej ZSRR
towarzysza N. Szwernika

MOSKWA (PAP). Przewodniczący Centralnego Rządu Ludowego Chińskiej Republiki Ludowej Mao Tse-tung przesłał do Przewodniczącego Prezydium Rady Najwyższej ZSRR N. Szwernika następującą depeszę:

Towarzyszu Szwerniku!

Z bezgranicznym smutkiem naród chiński, rząd chiński i ja osobiście przyjęliśmy wiadomość o zgonie najdroższego Przyjaciela i wielkiego Nauczyciela narodu chińskiego — Towarzysza Stalina. Jest to niepowetowana strata nie tylko dla narodu radzieckiego, lecz również dla narodu chińskiego, dla całego obozu pokoju i demokracji oraz dla miłujących pokój narodów całego świata.

W imieniu narodu chińskiego, rządu chińskiego i moim własnym przesyłam Wam, narodowi radzieckiemu i rządowi radzieckiemu wyrazy najgłębszego współczucia.

Zwycięstwo chińskiej rewolucji ludowej jest nierozerwalnie związane ze stałą troską, kierownictwem i poparciem, jakiego udzielał Towarzysz Stalin w ciągu ostatnich z górą 30 lat. Po zwycięstwie chińskiej rewolucji ludowej Towarzysz Stalin, wielki naród radziecki i rząd radziecki, kierowany przez Niego, udzielali wielkodusznej i bezinteresownej pomocy narodowi chińskiemu w Jego twórczej pracy. Naród chiński zawsze będzie z wdzięcznością pamiętał o wielkiej i głębokiej przyjaźni, jaką go darzył Towarzysz Stalin. Nieśmiertelny geniusz Towarzysza Stalina będzie zawsze oświetlać drogę, którą kroczy naród chiński.

Towarzyszu Przewodniczący! Okryta chwałą partia Lenina i Stalina, wielki naród radziecki i rząd radziecki będą zawsze cieszyły się braterską przyjaźnią, najgłębszym zaufaniem i stałym poparciem Komunistycznej Partii Chin, narodu chińskiego i rządu chińskiego. Naród chiński zawsze — bezwzględnie i jak najbardziej zdecydowanie — stać będzie w jednym szeregu z wielkim narodem radzieckim, będzie utrwalał i umacniał światowy obóz pokoju i demokracji, na którego czele stoi Związek Radziecki, zaostrzy swą czujność, podwoi swe wysiłki w walce z prowokatorami wojennymi oraz będzie do końca walczył o podstawowe interesy narodów radzieckiego i chińskiego, o pokój i bezpieczeństwo na całym świecie. Jestem przekonany, że wszyscy ludzie pracy, cała miłująca pokój postępowa ludzkość będzie wraz z nami kroczyć drogą wskazaną przez Towarzysza Stalina i ujmie w swe ręce świętą sprawę utrzymania pokoju na całym świecie.

MAO TSE-TUNG

Lud Warszawy uczcił pamięć Józefa Stalina
Zgromadzenie w Hali Mirowskiej

WARSZAWA (PAP).

„Nieśmiertelne imię Stalina zawsze będzie żyć w sercach narodu polskiego i całej postępowej ludzkości".

Te słowa wyrażające myśli i uczucia wszystkich ludzi pracy wypisane są nad prezydium wielkiego zgromadzenia zwołanego przez Ogólnopolski Komitet Frontu Narodowego w dniu 7 bm. dla uczczenia pamięci Józefa Stalina.

Ogromną Halę Mirowską wypełnia ponad 5- tysięczna rzesza robotników warszawskich fabryk i placów budowy, kobiet, młodzieży — ludzi wszystkich warstw i zawodów. Ci, których nie pomieściła hala, pomimo szarugi, stoją wielotysięcznym tłumem pod zainstalowanymi na placu megafonami.

W Prezydium zasiadają: przewodniczący Rady Państwa A. Zawadzki, Ambasador ZSRR w Warszawie A. A. Sobolew, sekretarze KC PZPR: wiceprezes Rady Ministrów J. Cyrankiewicz i E. Ochab, Marszałek Sejmu J. Dembowski, przedstawiciele władz naczelnych Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego — S. Ignar i Stronnictwa Demokratycznego — E. Krasowska, przedstawiciele Wojska Polskiego, przedstawiciele PKOP, Komitetu Warszawskiego PZPR, Stołecznej Rady Narodowej, organizacji społecznych, działacze katoliccy, wybitni naukowcy, artyści i przodownicy pracy Warszawy.

Rozlegają się dźwięki „Międzynarodówki".

Zgromadzenie otwiera w imieniu Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego Wiktor Kłosiewicz.

Zgromadzeni minutą ciszy czczą pamięć Józefa Stalina. Chylą się spowite kirem sztandary.

Następnie przemawiają: sekretarz KC PZPR — E. Ochab, sekretarz NKW Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego — J. Ozga-Michalski, przewodniczący Polskiego Komitetu Obrońców Pokoju — J. Iwaszkiewicz, sekretarz ZG Związku Młodzieży Polskiej — T. Wegner.

Rezolucję zgromadzenia odczytuje przewodnicząca ZG Ligi Kobiet — A. Musiałowa. (Wszystkie przemówienia i tekst rezolucji podajemy na str. 3 i 4).

Z mocą brzmi śpiewana na zakończenie zgromadzenia pieśń walczącego i zwyciężającego proletariatu — „Międzynarodówka".

Stalin umarł, ale żyje, rozkwita i trwać będzie poprzez wieki

Jego nieśmiertelne dzieło

Przemówienie Sekretarza KC PZPR tow. Edwarda Ochaba wygłoszone dnia 7 bm. na wielkim zgromadzeniu ludu stolicy dla uczczenia pamięci Józefa Stalina

Drodzy Towarzysze i Przyjaciele!

W obliczu tragicznego nieszczęścia, które spadło na miłujące wolność narody, a wśród nich na nasz naród polski, ludzie pracy całego świata szczególnie mocno odczuwają konieczność jeszcze większego zacieśnienia więzi solidarności międzynarodowej, aby stawić czoło imperializmowi światowemu i zabezpieczyć dalszą realizację pokojowego budownictwa socjalistycznego w krajach demokracji ludowej i budownictwa komunizmu w Związku Radzieckim tak, jak nas uczył Wielki, Nieśmiertelny Stalin.

Żadne słowa nie potrafią wyrazić ogromu straty, jaką dla narodu radzieckiego, dla narodu polskiego, dla wszystkich wyzwolonych narodów, dla mas ludowych całego świata stanowi śmierć naszego Wielkiego Wodza i Nauczyciela.

Zawsze w trudnych okresach walki klasowej oczy polskiej klasy robotniczej, podobnie jak oczy naszych braci radzieckich i setek milionów ludzi pracy w innych krajach zwracały się ku Stalinowi z głęboką wiarą, z niewzruszoną pewnością, że Stalin wskaże nam drogę wyjścia, że poprowadzi nas do zwycięskich bojów, że zapewni masom ludowym triumf nad wrogiem klasowym.

Jego orle oczy patrzyły daleko w przyszłość, która jak gdyby nie miała dla niego tajemnic.

Jego genialny umysł dawał głęboką naukową analizę skomplikowanych wypadków na arenie międzynarodowej, czy skomplikowanych zjawisk życia wewnętrznego w Kraju Rad, Jego jasne słowa zawsze nieomylnie wyjaśniały masom pracującym sens zachodzących wypadków, strategiczne i taktyczne zadania klasy robotniczej i całego ludu pracującego, wskazywały drogę wiodącą ku zwycięstwu i środki zabezpieczenia zwycięstwa.

Żaden człowiek naszych czasów nie zdobył sobie tak ogromnego, bezspornego autorytetu wśród współczesnych, takiej powszechnej miłości setek milionów ludzi pracy, tak bezgranicznego zaufania narodów — jak Wielki kontynuator nieśmiertelnego dzieła Lenina, Wódz wyzwolonych narodów, geniusz rewolucji, największa chluba i duma naszej epoki, nieśmiertelny Stalin.

Z niewysłowionym bólem przyjęły masy ludowe całego świata tragiczną wieść o śmierci naszego Wodza i Nauczyciela.

Ale mylą się głęboko imperialistyczni gangsterzy, którzy z chamską, faszystowską bezczelnością nie krępują się dawać wrzaskliwy wyraz swej radości z powodu śmierci Wodza mas pracujących, jeśli przypuszczają, że strata, która spotkała międzynarodowy ruch robotniczy ułatwi agresorom i podżegaczom wojennym realizację zbrodniczych planów rozpętania nowej wojny imperialistycznej i ujarzmienia wyzwolonych narodów.

Śmierć Stalina jest dla każdego uczciwego człowieka, a zwłaszcza dla każdego komunisty nieodpartym nakazem, aby zastanowić się nad swą własną pracą, nad zwiększeniem własnego wysiłku w celu umocnienia wielkiego dzieła Stalina, wielkiego międzynarodowego frontu walki o pokój i postęp, o utrwalenie niepodległości wyzwolonych narodów, o okazanie braterskiej pomocy zmagającym się z imperializmem narodom ujarzmionym, o przyśpieszenie i jeszcze pełniejsze rozwinięcie budownictwa socjalistycznego i komunistycznego.

Stalin odszedł, ale wbrew rachubom gangsterów z Wall Street wbrew barbarzyńskim wrzaskom pozbawionych wszelkiej godności i kultury amerykańskich, zachodnio - niemieckich, titowskich czy madryckich szczekaczek radiowych **mocniej niż kiedykolwiek zwarły się szeregi wszystkich wolnych narodów, wszystkich ludzi miłujących pokój, wokół Związku Radzieckiego, wokół KPZR.**

Pogłębia się w sercach wszystkich ludzi uczciwych głęboka nienawiść i pogarda do zezwierzęconych imperialistycznych wrogów ludzkości, pobudzając wszystkich ludzi dobrej woli do zacieśnienia szeregów w walce z imperialistycznym chamstwem i barbarzyństwem, z imperialistycznymi planami oszukania i ujarzmienia narodów, ze zbrodniczymi planami rozpętania nowej wojny światowej.

Stalin umarł, ale żyje i walczy wykuta przez Niego i przez Lenina, zahartowana w bojach, okryta chwałą wielka Partia Komunistów Związku Radzieckiego, żyją i walczą u boku KPZR bratnie partie komunistyczne i robotnicze we wszystkich krajach świata, żyją i walczą setki milionów ludzi pracy w całym świecie, dla których imię Stalina jest sztandarem jedności w boju o wolność i pokój, o niepodległość i socjalizm.

Stalin umarł, ale żyje, rozkwita i trwać będzie poprzez wieki nieśmiertelne dzieło Stalina, rozkwita i przewodzi ludzkości potężny Związek Radziecki, umacnia się międzynarodowy obóz pokoju i postępu, potężny front narodów, natchnionych słowami i nauką Stalina, front o który rozbijają się wszelkie zakusy podstępnych imperialistycznych wrogów.

Stalin był obok Lenina, Marksa i Engelsa największym geniuszem, jakiego ludzkość wydała.

Jako człowiek był On śmiertelnym tak jak wszyscy ludzie, ale nieśmiertelnym jest Jego geniusz, nieśmiertelne jest Jego dzieło, nieśmiertelną jest Jego nauka, która wskazuje drogę milionom, pozwala zorientować się w skomplikowanym labiryncie zjawisk, pozwala rozpoznawać i rozgromić wroga klasowego, uczy, jak budować nowe socjalistyczne i komunistyczne życie.

Przestało bić serce Wielkiego Stalina, ale idee stalinowskie żyją w sercach i umysłach setek milionów ludzi, zagrzewają nas do walki z wrogiem, dają niezłomną pewność naszego ostatecznego zwycięstwa w zmaganiach z imperializmem, w zmaganiach o pokój i niepodległość narodów, o wolność i szczęście człowieka.

Żadne słowa nie mogą oddać ogromu bólu mas pracujących z powodu straty naszego genialnego Wodza i Nauczyciela.

Ale myli się głęboko obóz imperialistyczny, jeśli przypuszcza, że ból ten sparaliżuje wolę i walkę miłujących wolność narodów.

Uczucia ludzi pracy, a zwłaszcza uczucia komunistów nie wyrażają się tylko w słowach i zewnętrznych manifestacjach, lecz przede wszystkim w ich czynie, w walce o uczczenie pamięci nieśmiertelnego Stalina poprzez wzmożenie pracy nad pełną realizacją zadań budownictwa pokojowego, poprzez wzmożenie walki przeciw wrogom wielkiego dzieła Stalina, poprzez jeszcze większe zwarcie i zacieśnienie szeregów walczących o zwycięstwo wielkich idei stalinowskich we wszystkich krajach, na wszystkich kontynentach.

Naród polski szczególnie wiele zawdzięcza Wielkiemu Stalinowi, który mocarną dłonią kierował polityką państwa radzieckiego i bohaterską Armią Radziecką w śmiertelnych zmaganiach z faszyzmem hitlerowskim, uratował naród polski przed zagładą w krematoriach faszyzmu, wsparł i rozstrzygnął walkę ludu polskiego o socjalne i narodowe wyzwolenie, zdecydował o naszych sprawiedliwych granicach na Odrze i Nysie, zabezpieczył nasz kraj przed interwencją drapieżców imperialistycznych, okazał nam wszechstronną pomoc w pracy i walce o zbudowanie podstaw socjalizmu w naszej wyzwolonej Ojczyźnie.

Najgłębszą czcią i miłością otacza naród polski pamięć nieśmiertelnego Stalina, który najlepiej uosabiał geniusz, wielkość i siłę narodów radzieckich, niezwyciężoną siłę idei komunizmu, siłę, wielkość i piękno nadchodzącej komunistycznej epoki pełnego wyzwolenia i szczęścia ludzkości. Nasze uczucia miłości i przywiązania do Wielkiego Stalina wyrazimy najlepiej przez zacieśnienie braterskiej, nierozerwalnej, serdecznej więzi przyjaźni z przodującymi ludzkości narodami radzieckimi, przez zacieśnienie i pogłębienie sojuszu i współpracy Polski Ludowej z potężnym mocarstwem radzieckim, przez zwiększenie naszego narodowego wkładu w wielkie międzynarodowe stalinowskie dzieło pokoju i postępu.

Nasze uczucia dla Wielkiego Stalina, wierność Jego nieśmiertelnym naukom wyrazimy najlepiej przez zacieśnienie jedności naszego narodu w walce o pokój i socjalizm, przez skupienie się wszystkich zdrowych i twórczych sił naszego narodu w szeregach Frontu Narodowego wokół Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej wokół jej Przewodniczącego, Wielkiego Budowniczego Polski Ludowej, wiernego ucznia Stalina, wiernego żołnierza Rewolucji — towarzysza Bolesława Bieruta.

Nasze uczucia miłości i wdzięczności dla Wielkiego Stalina wyrazimy najlepiej przez spotęgowanie naszego wysiłku w pracy nad realizacją wielkich zadań Planu 6-letniego, planu zbudowania fundamentów i zrębów socjalizmu w Polsce, zabezpieczenia rozwoju pokojowego budownictwa, rozwoju wszystkich twórczych sił naszego narodu.

Nasze uczucia miłości i wdzięczności dla Wielkiego Stalina wyrazimy najlepiej przez coraz głębsze i wszechstronniejsze studiowanie Jego nieśmiertelnej nauki, przez coraz lepsze przyswajanie sobie potężnego oręża marksizmu-leninizmu — niezastąpionego niczym oręża ideowego, zabezpieczającego zwycięstwo w walce z faszyzmem i imperializmem.

Pogłębienie pracy ideologicznej wśród milionów robotników, chłopów i inteligentów w Polsce, podobnie jak w innych wyzwolonych krajach i wśród mas pracujących w krajach kapitalistycznych, lepsze opanowanie i zastosowanie w walce stalinowskiego oręża ideowego, wzmożenie naszego pokojowego budownictwa, zacieśnienie spójni Partii z bezpartyjnymi i wewnętrznej spoistości całego narodu w walce o pokój i Plan 6-letni, pogłębienie braterskich stosunków PZPR z partią Lenina i Stalina, zacieśnienie przyjaźni z potężnym Krajem Rad, z całym międzynarodowym obozem demokracji i socjalizmu, umacnianie międzynarodowego frontu walczącego o pokój i niepodległość narodów tak, jak nas uczył Towarzysz Stalin, pokrzyżuje nędzne i zbrodnicze plany imperializmu zmierzające do rozpętania nowej wojny, przekona nawet tępogłowych żołdaków z Pentagonu, że rośnie w siłę i potęgę stworzony przez Wielkiego Stalina Związek Radziecki i kraje demokracji ludowej, że druzgocący odpór spotka każdego awanturnika, który by próbował zaatakować międzynarodowy obóz pokoju i socjalizmu.

Nie należy jednak zapominać o zbrodniczej naturze każdego imperializmu, a zwłaszcza imperializmu w jego szczególnie agresywnej, wybujałej i ohydnej amerykańskiej postaci, nie należy zapominać o dywersji i knowaniach imperializmu i jego watykańskich, WRN-owskich, sjonistycznych czy titowskich agentur, **nie należy ani na chwilę osłabiać walki z dywersją i wrogą plotką, przeciwnie — należy walkę tę zaostrzać, umiejętnie demaskując i bezlitośnie niszcząc dywersantów, szkodników, zdrajców naszego narodu, wrogów Polski i całego międzynarodowego obozu pokoju.**

Ogólnopolski Komitet Frontu Narodowego całkowicie solidaryzuje się z wezwaniem Komitetu Centralnego PZPR, Rady Ministrów i Rady Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej gorąco przyjętym przez masy pracujące naszego kraju.

Składamy hołd nieśmiertelnemu Wodzowi ludu pracującego całego świata.

„Wcielając w życie Jego nauki, wzmacniamy nieustannie zwartość, siłę i jedność naszego narodu w walce o pokój i socjalizm.

Codzienną twórczą i ofiarną pracą rozwijajmy naszą planową gospodarkę narodową, podstawę wzrostu dobrobytu i kultury całego ludu pracującego.

Otaczajmy troską i miłością Wojsko Polskie — wierną straż naszych granic i wolności naszej Ojczyzny.

Wzmacniajmy nieustannie czujność wobec wszelkich nikczemnych zakusów imperialistycznych podżegaczy wojennych — wrogów Polski!

Pomnażajmy siły naszego państwa ludowego — ostoi naszej niepodległości, a zarazem ważnego i niezłomnego ogniwa światowego obozu pokoju, którego sztandarem jest Stalin!"

Doniesienia z całego kraju wskazują, że wezwanie Partii i Rządu znalazło poparcie całego narodu.

Uczucia miłości i wdzięczności dla Wielkiego Stalina znajdują wyraz w wzmożonej pracy milionów robotników, chłopów i inteligentów, w wzmożonym wysiłku dla zabezpieczenia naszego Planu 6-letniego, naszego pokojowego budownictwa socjalistycznego.

Uczucia polskiego ludu pracującego znajdują wyraz w podejmowaniu i wykonywaniu dodatkowych zobowiązań produkcyjnych przez tysiące robotników, techników i inżynierów, znajdują wyraz w tysiącach depesz i delegacji do Ambasady Radzieckiej z wyrazami czci dla nieśmiertelnego Stalina i najgłębszej przyjaźni dla naszego wyzwoliciela, wielkiego bratniego Kraju Rad. Znajdują wyraz w zgłaszaniu się przodujących robotników, chłopów i młodzieży do szeregów PZPR i ZMP, aby tym skuteczniej walczyć o zwycięstwo wielkiej sprawy Stalina, znajdują wyraz w umacnianiu szeregów Frontu Narodowego i w manifestacjach solidarności z całym międzynarodowym obozem pokoju, którego sztandarem jest okryte wieczystą chwałą imię Stalina.

W trudne dni choroby i śmierci Stalina naród polski jeszcze raz daje dowód swego głębokiego patriotyzmu i internacjonalizmu, wierności hasłom Frontu Narodowego, wierności i oddania swej wypróbowanej przewodniczce — Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, wierności nieśmiertelnym ideom Lenina i Stalina, bojowej gotowości pracy i walki o pełne wcielenie w życie tych nieśmiertelnych idei.

Zadaniem wszystkich Komitetów Frontu Narodowego w Polsce jest rozwijanie i pogłębianie głęboko patriotycznego i internacjonalistycznego ruchu ogarniającego miliony ludzi pracy, którzy czynem produkcyjnym i spotęgowaniem walki przeciw agenturom imperialistycznym dają wyraz swym uczuciom zarówno dla naszej Ojczyzny jak i dla nieśmiertelnego Wodza narodów i Nauczyciela postępowej ludzkości Towarzysza Józefa Stalina.

Polskie masy ludowe w poczuciu odpowiedzialności za losy kraju skupiają się jeszcze bardziej świadomie i zwarcie wokół wielkiego przywódcy naszego narodu, wiernego ucznia Stalina, wiernego syna polskiej klasy robotniczej — towarzysza Bolesława Bieruta.

Cały nasz naród, wraz z innymi narodami krajów demokracji ludowej i siłami postępowymi w krajach kapitalistycznych i kolonialnych, skupia się wokół potężnego Kraju Rad, wokół potężnej, zahartowanej w bojach zwycięskiej Partii Lenina i Stalina.

Cały nasz naród łączy się w uczuciach braterskiej solidarności z narodem radzieckim, skupionym wokół KC KPZR i Rządu Radzieckiego.

Naród polski wie, że sprawa obrony pokoju, wolności i niepodległości narodów, sprawa Lenina - Stalina znajduje się w pewnych i mocnych rękach.

Skupienie się całej partii Lenina — Stalina i całego narodu radzieckiego wokół stalinowskiego kierownictwa na czele z towarzyszem Malenkowem, bezgraniczne zaufanie dla tego stalinowskiego kierownictwa ze strony wszystkich partii robotniczych i komunistycznych, ze strony wszystkich wyzwolonych narodów i wszystkich sił broniących pokoju i postępu w całym świecie jest powodem bezsilnej wściekłości i niewybrednych wymyślań pismaków imperialistycznych, a dla ludu pracującego jest uzasadnionym powodem dumy, radości i niezłomnej wiary w ostateczne i pełne zwycięstwo wielkiej, nieśmiertelnej sprawy Stalina, sprawy wyzwolenia i szczęścia ludzkości. Wyrazem pokojowej polityki Kraju Rad jest dzisiejsze oświadczenie Ministerstwa Spraw Zagranicznych ZSRR, w którym czytamy:

„Nieśmiertelne imię Wielkiego Stalina zawsze będzie źródłem natchnienia dla pracowników dyplomacji radzieckiej w ich walce o dalsze wzmocnienie międzynarodowego autorytetu miłującego pokój państwa radzieckiego, o utrwalenie i pogłębienie braterskiej przyjaźni z narodami krajów demokracji ludowej, o rozwój współpracy międzynarodowej i stosunków handlowych ze wszystkimi krajami, przeciwko nowej wojnie, o pokój na całym świecie".

Zebrani na dzisiejszym Zgromadzeniu przedstawiciele ludu pracującego naszej stolicy, oddając najgłębszy hołd pamięci Wielkiego Stalina, ślą stalinowskiemu kierownictwu bohaterskiej partii Lenina i Stalina wyrazy miłości i bezgranicznego zaufania. Możemy zapewnić naszych braci radzieckich w imieniu całego ludu pracującego Polski, że naród nasz nie poskąpi wysiłków, aby pod kierownictwem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, pod przewodem towarzysza Bolesława Bieruta, u boku wielkiego Związku Radzieckiego, w jednym szeregu z bratnimi krajami demokracji ludowej nieugięcie walczyć o pokój i socjalizm, o pełne zwycięstwo nieśmiertelnych idei Stalina.

Szczególne zadania w tej walce przypadają czołowej sile naszego narodu — komunistom polskim, którzy zawsze i wszędzie winni być wzorem poświęcenia i oddania dla sprawy ludu pracującego, wzorem hartu w walce i ofiarności w pracy.

Wyrastaliśmy w ruchu robotniczym, który chlubi się tradycjami Jarosława Dąbrowskiego i Ludwika Waryńskiego, Feliksa Dzierżyńskiego i Juliana Marchlewskiego, Marcelego Nowotki i Karola Świerczewskiego, hartowaliśmy się w ciężkiej walce z bestialskim terrorem faszystowskim. Wzorem dla polskich komunistów były postacie wielkich bojowników polskiego i międzynarodowego proletariatu, od których uczyli się nieugiętej wierności zasadom patriotyzmu i internacjonalizmu, uczyli się rewolucyjnego poświęcenia dla sprawy wyzwolenia mas pracujących, dochowując zawsze wierności naukom Marksa i Engelsa, Lenina i Stalina.

Z imieniem Stalina szliśmy do walki z faszyzmem hitlerowskim i przeżywaliśmy radość stalinowskiego zwycięstwa.

Z imieniem Stalina, zbrojni w Jego naukę, budujemy fundamenty i zręby nowej socjalistycznej, silnej i szczęśliwej Polski.

Czcząc pamięć Stalina, dochowując wierności Jego genialnym naukom skupieni wokół stalinowskiego kierownictwa w kraju i na froncie międzynarodowym — pójdziemy ku nowym bojom o pokój i utrwalenie niepodległości naszej Ojczyzny, o wolność i szczęście ludzkości, o pełne zwycięstwo nieśmiertelnej sprawy Lenina i Stalina.

Nasza polityka zagraniczna jest jasna. Jest to polityka zachowania pokoju i wzmożenia stosunków handlowych ze wszystkimi krajami.

ZSRR nie ma zamiaru zagrażać komukolwiek ani — tymbardziej — napaść na kogokolwiek. Jesteśmy za pokojem i bronimy sprawy pokoju. Ale nie boimy się gróźb i gotowi jesteśmy odpowiedzieć ciosem na cios podżegaczy wojennych.

JÓZEF STALIN

Rezolucja uchwalona na zgromadzeniu

zwołanym przez Ogólnopolski Komitet Frontu Narodowego w dniu 7 b. m. dla uczczenia pamięci Józefa Stalina

Zebrani na zgromadzeniu zwołanym przez Ogólnopolski Komitet Frontu Narodowego przedstawiciele ludu Warszawy łączą się w głębokim bólu i smutku z narodami Związku Radzieckiego z powodu zgonu największego człowieka naszej epoki, genialnego Wodza i Nauczyciela całej postępowej ludzkości, chorążego światowego obozu pokoju, Józefa Stalina.

Śmierć Józefa Stalina jest najcięższą stratą dla mas pracujących całego świata. Imię Stalina jest bowiem bezgranicznie drogie ludziom pracy wszystkich krajów.

Szczególnie boleśnie odczuwa tę ciężką stratę naród polski. Związkowi Radzieckiemu, Armii Radzieckiej, partii Lenina — Stalina, Wodzowi narodu radzieckiego, Wielkiemu Przyjacielowi Polski — Józefowi Stalinowi zawdzięcza nasz naród wyzwolenie z hitlerowskiej niewoli, zjednoczenie w prastarych granicach wszystkich ziem polskich, utrwalenie i umocnienie niepodległości, możność zbudowania nowego i szczęśliwego życia w Polsce—socjalizmu.

Odszedł od nas Józef Stalin, ale Jego imię, Jego nauki i wskazania wiecznie żyć będą w sercach naszych. Żyje i żyć będzie i zwyciężać Jego nieśmiertelne dzieło.

Oddając wraz z całym narodem hołd nieśmiertelnemu wodzowi mas pracujących całego świata — Józefowi Stalinowi przyrzekamy:

Wiernie wcielać w życie nauki i wskazania Józefa Stalina.

Zwiększać nasz wkład w dzieło obrony pokoju, w pomnażanie siły i umacnianie zwartości obozu pokoju pod przewodem Wielkiego Związku Radzieckiego.

Wzmagać nieustannie czujność rewolucyjną, bezlitośnie zwalczać wrogów ludu, najmitów imperializmu.

Otaczać troską i miłością Wojsko Polskie — wierną straż naszych granic i wolności naszej Ojczyzny.

Potęgować siły naszego Państwa Ludowego i rozwijać w codziennej ofiarnej pracy naszą gospodarkę narodową — fundament wzrostu dobrobytu i kultury naszego narodu.

Umacniać nieustannie Front Narodowy, jedność i zwartość Polaków w walce o pokój i Plan 6-letni, wokół Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i Rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej pod przewodem wiernego ucznia Stalina, Wielkiego Budowniczego Polski Ludowej Bolesława Bieruta.

Ślubujemy jeszcze bardziej pogłębiać solidarność, przyjaźń i braterstwo z narodami radzieckimi, umacniać nierozerwalną więź ideową z bohaterską Komunistyczną Partią Związku Radzieckiego, stać niezłomnie w niezwyciężonych szeregach całego obozu pokoju pod przewodem Wielkiego Związku Radzieckiego i Jego Rządu z towarzyszem Malenkowem na czele.

Wieczysta chwała Józefowi Stalinowi.

Pod sztandarem Lenina—Stalina, pod wodzą Bolesława Bieruta, naprzód do nowych zwycięstw socjalizmu i pokoju.

Imię Stalina na zawsze pozostanie symbolem pokojowej i braterskiej współpracy między narodami

Przemówienie przewodniczącego PKOP - Jarosława Iwaszkiewicza na zgromadzeniu dla uczczenia pamięci Józefa Stalina

Śmierć Józefa Stalina odbiła się tragicznym echem na całym świecie, wywołując głębokie poruszenie w sercach wszystkich ludzi miłujących postęp i wolność. Imię i postać Stalina były i pozostaną najgłębszym umiłowaniem ludzi prostych; były i pozostaną nadzieją tych wszystkich, którzy są wyzyskiwani, pognębieni i którzy walczą o lepsze jutro ludzkości. W kopalniach Ameryki Południowej robotnik o skórze wyjedzonej przez kwasy miedzi, w swej nędznej chacie wiesza na ścianie portret Stalina wycięty z gazety. Murzyn afrykański czy Arab z Marokka widzi w nim symbol wyzwolenia spod wyzysku kolonialnego, o które walczy. Vietnamczyk przelewający krew o wolność swego kraju z Jego imieniem łączy swoje nadzieje zwycięstwa i przyszłego nowego życia. Dla nas Polaków jeszcze większe znaczenie ma to imię, ta postać, co olbrzymie swe światło zapaliła nad horyzontem współczesnej historii. Wszystko czego dokonaliśmy od lat prawie 10-ciu, wszystko czym jest nasze współczesne życie, nasze osiągnięcia ekonomiczne i kulturalne są związane z Jego imieniem. Przyjaźń, która nas łączy z narodami radzieckimi, a która jest fundamentem naszej pracy, naszej odbudowy po prostu naszego istnienia — jest dziełem Jego i Partii, której przewodniczył oraz tych, którzy w Polsce wzorują się na Jego myśli i na Jego czynie. Całe nasze odrodzenie jest z Nim związane.

Przecież Stalin to zwycięzca w bohaterskich zmaganiach z faszyzmem, tym faszyzmem, który zalał naszą ziemię krwią i zasypał ruinami. Czy pamiętacie drodzy słuchacze te chwile, kiedy już nie w murach zburzonej Warszawy, bo tam nie było żywego człowieka, ale naokoło naszej stolicy na przedmieściach letniskach, w wioskach i miasteczkach rozsiani, rozproszeni, zmiażdżeni — a przecież nie pokonani — nasłuchiwaliśmy łoskotu armat zza Wisły. Patrzyliśmy jak nasi prześladowcy bledli na odgłos tego grzmotu i patrząc sobie w oczy szeptali pobladłymi wargami: Stalin idzie.

Dla wszystkich, kto przeżył dzień 17 stycznia 1945 r. pod Warszawą, komu serce w tym na wieki znaczonym dniu biło radością i wdzięcznością, dla tych imię Józefa Stalina zostanie na zawsze pamiętne i drogie — jak pamiętne i drogie zostanie dla wszystkich przyszłych pokoleń naszej Ojczyzny.

Ale najżywszą wdzięczność dla Niego chowamy za to, że po swoim wielkim zwycięstwie potrafił On wzbudzić w sercach całej ludzkości zapał dla pokoju. Wiedział On dobrze, czym jest wojna i wszystkie jej nieszczęścia dla narodu. Ale wierzył On w prostych ludzi i ich umiłowanie pokoju. Jeżeli potrafił zwyciężać to jeszcze w większej mierze potrafił cenić pokój. Stał się On, tak jak Go nazywamy na całym świecie — Wielkim Chorążym Pokoju —i to było także przyczyną dlaczego ku Kremlowi i skromnym pokojom Stalina zwracały się oczy i serca ludzi pracy całego świata. Kobiety, matki, żony, córki, młodzież, która pragnie żyć i tworzyć; artyści i prości robotnicy miast i wsi — wszyscy, którym obca i wroga jest podła intryga i wstrętna chciwość, przygotowująca wojnę — serce swe i swoje słowo wdzięczności zwracali ku Niemu. Wielki obrońca pokoju, który zawsze określał pokój w swoim genialnie prostym i jasnym umyśle nie we frazesach i pięknie abstrakcyjnych zdaniach, ale w konkretnych wyrazach; ten, który powiedział, że pokój będzie zachowany, o ile narody wezmą jego sprawę w swe ręce, ten, który stwierdził że różne systemy polityczne mogą istnieć obok siebie i współpracować, ten, który zawsze twierdził, że pokój może musi być uratowany — na zawsze pozostanie symbolem najwyższego ideału ludzkości, symbolem pokojowej i braterskiej współpracy między narodami.

Stalin umarł, ale Jego wielka idea, idea pokoju i socjalizmu żyje. Po Jego zgonie, w myśl Jego wskazań, w myśl Jego nauki — ta wielka idea socjalizmu i pokoju będzie rosła, wzmagała się i rozszerzała, obejmując wszystkich ludzi dobrej woli na całej ziemi i wszystkie kontynenty świata.

I na całej kuli ziemskiej, we wszystkich krainach przed portretami Tego, który już odszedł z pomiędzy nas, będą płonęły lampki serc, serc chłopów i robotników, serc matek i małych dzieci, serc tych, którzy wiedzą, gdzie jest prawda człowieczeństwa, serc tych, których największym dobrem jest braterstwo ludów i ugruntowanie wbrew wszystkim wrogom pokoju.

Serca polskich chłopców i dziewcząt pełne są bólu

Przemówienie sekretarza ZG ZMP T. Wagnera na zgromadzeniu w Warszawie

Towarzysze! Obywatele!

Serca polskich chłopców i dziewcząt pełne są bólu. Młodzież polska wstrząśnięta jest do głębi śmiercią swego wielkiego Nauczyciela — Józefa Stalina.

Jego genialna myśl ukazała nam — młodym — porywające perspektywy komunizmu — najpiękniejszej epoki w dziejach ludzkości — epoki, której wspaniałe zarysy wznoszą ludzie radzieccy na szóstej części globu ziemskiego.

Dzięki Niemu z tragicznego pokolenia staliśmy się pokoleniem twórczym, oddającym wszystkie swoje siły, najszlachetniejsze uczucia pięknej sprawie wyzwolenia człowieka, sprawie budowy socjalizmu i utrwalenia pokoju.

Od stalinowskiego pokolenia ludzi radzieckich, radzieckiej młodzieży, uczą się polscy chłopcy i dziewczęta ideowości, umiłowania Ojczyzny i proletariackiego internacjonalizmu. Uczą się śmiertelnej nienawiści do imperialistycznych ciemiężców.

Słowa Towarzysza Stalina kierowane do młodzieży radzieckiej, nauki Towarzysza Stalina dla Komsomołu są i pozostaną dla młodzieży polskiej, dla ZMP, niewyczerpaną skarbnicą twórczych myśli, zapalającą do czynu dla Ojczyzny, dla socjalizmu i pokoju. Z nich uczy się młodzież polska jak należy walczyć i zwyciężać wroga, z nich uczy się jak być pomocnikiem i bojową rezerwą naszej partii — Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

Z imieniem Stalina, z Jego nakazami w sercu, pod kierownictwem przewodniczki narodu — Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej młodzież polska walczy na wszystkich frontach 6-latki, aktywnie uczestniczy w wielkiej walce o wyzwolenie chłopa pracującego, o przebudowę wsi polskiej, wytrwale szturmuje twierdzę nauki.

Postać Towarzysza Józefa Stalina pozostanie dla nas na zawsze symbolem niewzruszonej, wieczystej, życiodajnej przyjaźni narodu polskiego z narodami Kraju Rad. Pomni nauk Towarzysza Stalina, będziemy pogłębiać tę przyjaźń wiedząc, że jest ona gwarancją niepodległości, siły i rozkwitu naszego kraju.

Zwyciężymy! Zbudujemy socjalizm, utrwalimy pokój, bo przewodzi nam w walce wypróbowana i zahartowana Partia — PZPR, bo kierownikiem naszego narodu jest towarzysz Bierut — wierny uczeń Stalina.

Zwyciężymy, bo sztandarem naszej walki jest nieśmiertelne imię Stalina.

Niech w każdej wsi polskiej żyje i rozwija się wielka idea Stalina - idea wolności, socjalizmu i pokoju

Przemówienie sekretarza ZSL - J. Ozgi Michalskiego na zgromadzeniu w Warszawie

Obywatele. Drodzy Przyjaciele!

Cały nasz kraj został wstrząśnięty wieścią o zgonie Towarzysza Stalina, która dotarła do wszystkich miast i wsi, do każdej zagrody pracującego chłopa.

Przestało bić serce Przyjaciela naszego narodu, Wyzwoliciela naszej Ojczyzny.

Tu, na tej sali, wypełnionej przed dwoma tygodniami delegatami na Pierwszy Zjazd Spółdzielczości Produkcyjnej, kobieta - chłopka przemówiła głosem wyzwolonego w pełni z wiekowej krzywdy człowieka. Mówiła ona: **„Dziękujemy Stalinowi za to, że nas wyrwał z wielkiego niebezpieczeństwa zagłady hitlerowskiej, że ja, siedemdziesięcioletnia matka, pomagam synom budować wieś spółdzielczą, że mój syn najmłodszy, któregom hołubiła pod sercem, byłby pastuchem w folwarku księcia, a jest oficerem Wojska Polskiego i broni Ojczyzny..."**

Ten głos chłopki - matki, gorącej patriotki Ojczyzny Ludowej, owiany uczuciem miłości do Stalina, odzywa się dzisiaj w sercu każdego pracującego człowieka wsi.

Wespół z całym narodem chłopi polscy budujący lepsze jutro pod przewodem klasy robotniczej przeniknięci są głębokim smutkiem i żalem po stracie Tego, z którego imieniem związane jest obalenie raz na zawsze obszarniczego ucisku, rozdział ziemi pańskiej pomiędzy chłopów, wyzwolenie od nędzy, poniewierki i ciemnoty.

Z imieniem Stalina, największego stratega i polityka naszej epoki, związane jest wiekopomne dzieło zjednoczenia ziem polskich w ich piastowskich granicach.

Naród polski, robotnik, chłop i inteligent zespala się dziś w jednej zwartej rodzinie pod wypróbowanym kierownictwem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i naszego wodza Bolesława Bieruta, aby tym lepiej spełniać dzisiaj to, co jest najwyższym prawem każdego obywatela — służyć ze wszystkich sił Polsce Ludowej budującej podstawy socjalizmu.

Umarł człowiek, którego dzieło i nauka jest i będzie pochodnią rozjaśniającą drogę ludzkości, do wyzwolenia się z wiekowych krzywd — drogę do szczęścia i pokoju. Nie ma siły na świecie, która by tę gwiazdę przewodnią zgasiła.

Realizując Jego nauki i wskazania będziemy zaostrzać naszą czujność przeciw podłym knowaniom imperialistycznych podżegaczy wojennych, którzy by chcieli naszą Ojczyznę zakuć ponownie w jarzmo niewoli, którzy by chcieli oddać nasz kraj na łup hitlerowskim mordercom i przywrócić w Polsce panowanie międzynarodowego kapitału. Będziemy na każdym kroku zaostrzać czujność wobec imperialistycznych agentów i szpiegów, będziemy z całego serca i ze wszystkich sił budować Polskę Ludową, niezłomne ogniwo światowego obozu pokoju.

Chłopi polscy przekonują się coraz bardziej, że idąc za przykładem radzieckich braci - chłopów, którzy pod genialnym kierownictwem Stalina zbudowali socjalizm na wsi, najskuteczniej paraliżują nikczemne zakusy podpalaczy świata, budują lepszą przyszłość, utrwalają niepodległość własnej Ojczyzny, zwiększają siłę światowego obozu pokoju.

Dlatego też chłopi polscy będą jeszcze mocniej i jeszcze bardziej uporczywie zwiększać plony, budować nową sprawiedliwą, zamożną i kulturalną wieś.

Wzmożoną pracą produkcyjną i wysiłkiem w przebudowie wsi chłopi polscy czcić będą nieśmiertelną pamięć Wielkiego Nauczyciela i Wodza.

Zewrzyjmy mocniej nasze szeregi, utrwalajmy przyjaźń i braterstwo z Wielkim Związkiem Radzieckim, zacieśniajmy sojusz robotniczo-chłopski w Narodowym Froncie Walki o pokój i Plan 6-letni.

Umacniajmy jedność moralno - polityczną narodu. Wychowujmy wszystkich ludzi pracy na wsi i w mieście w duchu czujności politycznej, w duchu nieprzejednanej walki z wrogami wewnętrznymi i zewnętrznymi, w duchu walki o umocnienie i bezpieczeństwo naszej Ojczyzny.

Codzienną pracą dla Polski pomnażajmy jej siły, umacniajmy niepodległość, budujmy dobrobyt i kulturę ludzi pracy wsi i miasta.

Niechaj w każdej wsi polskiej żyje i rozwija się wielka idea Stalina, idea wolności, socjalizmu i pokoju.

Przodujący robotnicy, przodujący chłopi pracujący i przodująca młodzież — proszą o przyjęcie do PZPR

WARSZAWA (PAP). Przodujący robotnicy i przodujący chłopi pracujący, przodująca młodzież — — zgłaszają się z prośbą o przyjęcie do Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. W dniach, gdy cały naród zwiera swe szeregi wokół partii, najlepsi patrioci widzą swe miejsce w szeregach tej kierowniczej siły narodu, aby z jeszcze większą ofiarnością i oddaniem budować socjalizm i walczyć o pokój.

Z prośbą o przyjęcie w poczet kandydatów na członków PZPR zwracają się przodujący murarze, betoniarze, technicy i brygadziści budujący osiedle Muranów w Warszawie. Jednym z nich jest murarz Stanisław Napurka, który wykonuje około 200 proc. normy.

Również wielu przodujących, najbardziej uświadomionych chłopów pracujących, zwraca się do władz partyjnych z prośbą o przyjęcie na członków PZPR. M. in. z prośbą taką wystąpił małorolny chłop z gromady Zagwiżdże, pow. opolski — K. Czapla. Z tej samej wsi zgłosiło się jeszcze 5 innych przodujących chłopów i chłopek, wśród nich aktywistka ZMP — Cecylia Kowol.

JÓZEF STALIN

W roku 1879 w gruzińskim mieście Gori, w rodzinie robotnika i córki pańszczyźnianego chłopa urodził się Józef Wissarionowicz Dżugaszwili (Stalin). W wieku lat 15-tu jest już rewolucjonistą. W r. 1898 wstępuje do pierwszej gruzińskiej organizacji socjaldemokratycznej i wkrótce staje na jej czele. **„Nie każdemu** — mówił w 1924 roku — **jest dane znieść trudy i burze, związane z przynależnością do takiej partii. Synowie klasy robotniczej, synowie niedoli i walki, synowie niesłychanych cierpień i bohaterskich wysiłków — oto kto, przede wszystkim powinien być członkiem takiej partii".**

Józef Stalin w wieku lat 17 jako uczeń seminarium duchownego w Tyflisie

W życiu Stalina rozpoczyna się pasmo takich właśnie bohaterskich wysiłków — niekończący się łańcuch tułaczek po więzieniach na etapach i zesłaniach, ukrywania się i ucieczek połączonych z niebezpieczeństwem dla życia. W okresie od 1902 do 1913 r. był siedem razy aresztowany, pięć razy uciekał z więzienia, aby wrócić do szeregów czynnej walki. W tych ciężkich próbach pomaga mu wytrwać, mobilizuje do bohaterskich wysiłków niezłomna, na naukowych podstawach oparta wiara w zwycięstwo potężnie jącej klasy robotniczej, przekonanie o nieuniknionej klęsce kapitalizmu skazanego przez historię na zagładę.

Już w początkach działalności rewolucyjnej po przeczytaniu kolportowanej nielegalnie pracy Tulina (pseudonim Lenina) Stalin postanowił: **„Muszę go poznać".** W Leninie dojrzał geniusz rewolucyjny, wodza prawdziwej marksistowskiej partii rewolucyjnej, kierownika wyższego typu. Odtad aż do śmierci Lenina trwa wielka twórcza przyjaźń dwóch genialnych wodzów nowej epoki, współtwórców Partii Bolszewickiej i państwa radzieckiego, organizatorów zwycięstw Wielkiej Rewolucji Październikowej.

Stalin bronił czystości idei leninowskiej, gromił wrogów Lenina i leninizmu — mienszewików. Na VI Zjeździe Partii, walcząc przeciw trockistom i bucharinowcom w obronie leninowskiego kursu na rewolucję socjalistyczną i nawiązując do leninowskiej teorii możliwości zwycięstwa socjalizmu w jednym kraju, wyrzekł wieszcze słowa: **„Nie jest wykluczona możliwość, że właśnie Rosja będzie krajem torującym drogę do socjalizmu...".** Historia potwierdziła słuszność tych przewidywań. Rosyjska klasa robotnicza utorowała ludzkości drogę do socjalizmu.

W Październiku 1917 Stalin u boku Lenina staje na czele rewolucji. Stojąc na czele Ośrodka Partyjnego kieruje w praktyce całym powstaniem. Podpisy Lenina i Stalina figurują łącznie pod pierwszymi dekretami rewolucji — o pokoju, o nacjonalizacji ziemi, środków i narzędzi produkcji, pod historyczną deklaracją praw narodów Rosji, proklamującą zniesienie ucisku narodowego, równouprawnienie i przyjaźń między narodami.

Kiedy obalone klasy, zdradzając własną ojczyznę skumały się z międzynarodowym kapitałem, kiedy na młodą republikę radziecką runęły zbrojne hordy 14 państw imperialistycznych, Stalin u boku Lenina kieruje obroną kraju, staje się organizatorem najważniejszych zwycięstw Armii Czerwonej, słynnej obrony Carycyna, obrony Piotrogrodu. Już wówczas zabłysnął olśniewającym światłem geniusz strategiczny Stalina, jego wspaniała umiejętność wytyczania kierunku głównego uderzenia armii, wszechstronnego uwzględniania wszystkich czynników zwycięstwa.

W roku 1922, na wniosek Lenina, Stalin obrany zostaje sekretarzem generalnym Komitetu Centralnego Partii. Odtąd przez trzydzieści trzy lata wychowywał Partię Bolszewicką i wychował ją na najsilniejszą i najbardziej zahartowaną partię robotniczą na świecie.

Nad mogiłą Lenina złożył w imieniu tej partii uroczystą przysięgę: **strzec jak oka w głowie jedności partii i zwartości jej szeregów, rękojmi zwycięstw klasy robotniczej .W zaciętej walce z oportunistami wszelkiej maści, z trockistami, bucharinowcami i innymi zdrajcami klasy robotniczej Stalin zespolił partię pod zwycięskim sztandarem leninizmu. Jako wódz partii i narodu Stalin wyostrzał oręż świadomości członków partii, uczył czujności wobec wroga kla-**

Józef Stalin (fotografia z roku 1900)

sowego, podkreślał, że jednym z zasadniczych warunków wykonania zadań partyjnych jest jak najściślejsza więź z masami, przysłuchiwanie się głosowi mas.

Podkreślał również ogromne znaczenie krytyki i samokrytyki jako rękojmi postępu — w pracy partyjnej i państwowej.

Nad mogiłą Lenina Stalin ślubował uroczyście wzmacniać potęgę Związku Radzieckiego. Jako współtwórca i kierownik wielonarodowego państwa socjalistycznego wcielił w życie te słowa leninowskiego testamentu. Rozwijając leninowską teorię o możliwości zbudowania socjalizmu w ZSRR Stalin obronił ją przed zamachami ze strony trockistów i bucharinowców. Teoria przepoiła masy, znalazła ucieleśnienie w gigantycznych budowach stalinowskich pięciolatek, w kołchozach i sowchozach, które przeobraziły oblicze kraju radzieckiego. Na XV Zjeździe Partii Stalin wytyczył linię partii — uprzemysłowienie kraju i zbudowanie socjalizmu, rzucając hasło: „przekształcić kraj z rolniczego w przemysłowy. Na XV Zjeździe Stalin — twórca ustroju kołchozowego — przedstawił partii wszechstronnie przez siebie opracowaną teorię kolektywizacji i następnie kierował jej realizacją. W Związku Radzieckim zlikwidowana została klasa kapitalistyczna również i na wsi.

Józef Stalin w młodości

Na gruncie likwidacji wyzysku i umocnienia ustroju kołchozowego wyrosła niespotykana dotąd w dziejach moralno-polityczna jedność społeczeństwa radzieckiego, która jest jedną z sił napędowych jego rozwoju, jednym ze źródeł jego potęgi. Dzięki uprzemysłowieniu kraju i kolektywizacji rolnictwa naród radziecki przezwyciężył wielowiekowe zacofanie Rosji carskiej, przeobraził kraj w potężne mocarstwo socjalistyczne. Historyczne zwycięstwo socjalizmu w ZSRR, wspaniałe zdobycze i prawa mas pracujących zostały utrwalone w nowej konstytucji opracowanej przez Stalina i na cześć swego twórcy nazwanej — stalinowską.

Związek Radziecki wkroczył w nowy okres rozwoju, w okres zakończenia budownictwa socjalistycznego i stopniowego przechodzenia do komunizmu. Na XVIII Zjeździe Partii, rozwijając teorię marksistowsko-leninowską, Stalin sformułował tezę o możliwości zbudowania komunizmu w ZSRR, nawet w wypadku utrzymania się otoczenia kapitalistycznego.

Wódz narodów otworzył przed partią i narodem szerokie perspektywy walki o komunizm, walki, którą obecnie zwycięsko toczy naród radziecki.

Zdradziecki najazd hitlerowskich faszystów przerwał pokojową pracę ludzi radzieckich przy budowie podstaw komunizmu. Dla państwa radzieckiego, dla narodu i partii była to surowa próba sił. Radziecki ustrój socjalistyczny z honorem wytrzymał tę próbę. W wojnie z najeźdźcą zajaśniał niezwykłym blaskiem patriotyzm wolnego narodu socjalistycznego, bohaterstwo wychowanych przez partię i przez Stalina ludzi radzieckich, kunszt bojowy stalinowskich dowódców, genialna stalinowska strategia i taktyka. Pod wodzą Stalina Armia Radziecka okrążyła i rozbiła ogromne siły wroga pod Stalingradem, wyparła go z granic ZSRR, a następnie wyzwoliła narody Europy z jarzma hitleryzmu, uratowała ludzkość i cywilizację. W ciężkich chwilach zmagań z najeźdźcą cały naród radziecki zespolił swe szeregi wokół partii i Stalina. Uczucia narodu zobrazował poeta radziecki, Michał Isakowski w słowach:

Dzięki ci za to, żeś krzepił w nas [ducha
w latach prób ciężkich, w każdej [trudnej dobie,
Stalinie! Każdy z nas tak tobie [ufał,
jak nie zaufałby samemu sobie.

Określając cechy, jakim odznaczać się winien wódz rewolucji proletariackiej i Partii Komunistycznej Stalin pisał: *„By móc utrzymać się na stanowisku wodza rewolucji proletariackiej i partii proletariackiej, trzeba bezwzględnie łączyć w sobie teoretyczną siłę z praktyczno-organizacyjnym doświadczeniem ruchu proletariackiego".* Takim właśnie wodzem był Stalin, którego dzieła teoretyczne wniosły olbrzymi wkład do skarbnicy nauki leninowskiej, rozwijając wszystkie jej dziedziny: materializm filozoficzny, ekonomię polityczną, naukę o państwie.

Do ostatniej chwili życia pracował jego genialny umysł. Jego praca „Marksizm a zagadnienia językoznawstwa" stworzyła podstawy

Józef Stalin i Feliks Dzierżyński na froncie wschodnim. (Obraz Kijaczenki)

marksistowskiej nauki o języku oraz w szeregu genialnych tez rozwinęła twórczo „zagadnienie materializmu dialektycznego i historycznego.

Zaledwie kilka miesięcy przed śmiercią ukazały się „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR", w których Stalin rozwinął szereg podstawowych zagadnień z dziedziny produkcji i podziału dóbr w społeczeństwie socjalistycznym oraz wskazał podstawowe warunki przejścia od socjalizmu do komunizmu,

Włodzimierz Lenin i Józef Stalin. (Obraz Wasiljewa)

sformułował podstawowe prawo ekonomiczne socjalizmu oraz współczesnego kapitalizmu. Dzieła Stalina są wspaniałym orężem klasy robotniczej w walce o lepsze jutro ludzkości, o socjalizm, o pokój.

Pokój. Słowo, które w sercu narodów łączy się nierozerwalnie z imieniem Stalina, bo Stalin to symbol pokojowej twórczej pracy narodów. Symbol walki przeciwko siłom ucisku, zniszczenia i wojny, to symbol bohaterstwa klasy robotniczej i jej partii, a więc jedynych sił, które obecnie stoją na straży interesów narodów. Dlatego idee Stalina są sztandarem walczącej postępowej ludzkości.

Z imieniem jego na ustach miliony ludzi radzieckich budują świetlany gmach komunizmu. Z imieniem jego na ustach miliony ludzi w krajach kapitalistycznych walczą przeciwko siłom wyzysku i przemocy.

Stalin żyje w sercu każdego Polaka. Jego imię rozbrzmiewa na wielkich budowlach socjalizmu.

Stalin jest nam szczególnie drogi i bliski: jako wódz narodu budującego komunizm, jako największy po Leninie wódz Rewolucji Październikowej, która dwukrotnie przyniosła nam niepodległość, jako nasz drogi nauczyciel, którego wskazania są nam drogowskazem w realizacji socjalizmu w naszym kraju.

• • •

W jednym ze swych artykułów Ilja Erenburg kreśli obraz:

„Na morzu podczas niepewnej pogody stoi u steru kapitan. Ludzie pracują lub odpoczywają, spoglądają na gwiazdy lub czytają książkę. A na wichurze, wpatrując się w ciemną noc, stoi kapitan. Wielka jest jego odpowiedzialność, wielkie jest jego bohaterstwo... Wiele wichrów jest na świecie. Ludzie pracują, sadzą jabłonie, troszczą się o dzieci, czytają wiersze lub śpią w spokoju. A on stoi u steru".

Wielki sternik, odchodząc, pozostawił nam stworzony przez siebie niezawodny kompas żywego ruchu milionów: nieśmiertelne nauki torujące całej ludzkości drogę do szczęścia do pokoju i socjalizmu.

Włodzimierz Lenin, Józef Stalin i Wiaczesław Mołotow w redakcji gazety „Prawda" w 1917 r.

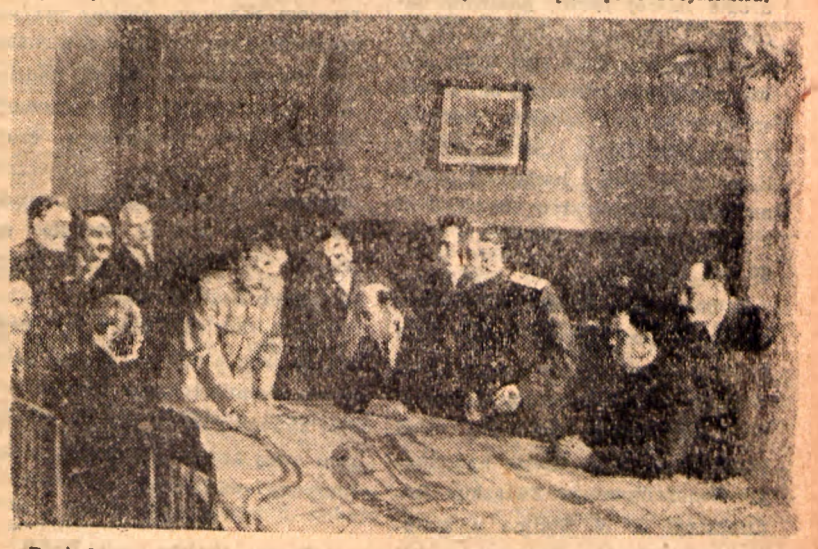

Posiedzenie Biura Politycznego KC WKP(b). (Obraz D. Nałbandiana „Dla szczęścia narodu")

Wódz nowej epoki

W zdumiewającym umyśle towarzysza Stalina skoncentrowały się doświadczenia stuletniej walki rewolucyjnej proletariatu i potężne wzloty myśli jego genialnych poprzedników. Wielki uczeń Marksa, Engelsa, Lenina rozwinął wszechstronnie ich osiągnięcia teoretyczne wzbogacając je własnymi doświadczeniami historycznego okresu budownictwa socjalistycznego i drugiej wojny światowej, która — największa z wojen ludzkich — była decydującym starciem dwóch ustrojów i dwóch epok. Wyprowadził zwycięsko socjalizm z tego starcia i przekształcił go w potęgę niezwyciężoną.

BOLESŁAW BIERUT

Gdy przed 70 laty zgasło życie Karola Marksa, międzynarodowy ruch robotniczy, uzbrojony w naukę o prawach rozwoju społecznego, miał za sobą pierwsze starcia z ustrojem wyzysku — Wiosnę Ludów i Komunę Paryską.

Gdy przed 29 laty zamknęły się powieki Włodzimierza Lenina na jednej szóstej powierzchni kuli ziemskiej pierwsze w świecie państwo robotników i chłopów było już ugruntowane.

W chwili, gdy przestało bić serce Józefa Stalina, na niezmierzonych przestrzeniach od Łaby do Pacyfiku 800 milionów ludzi wciela w życie nieśmiertelne idee Marksa, Engelsa, Lenina, Stalina, a dalsze setki milionów ludzi w krajach kapitalistycznych, kolonialnych i zależnych prowadzi bój o zwycięstwo tych idei w swych krajach, bój toczony o to, aby *„wyplenić wszelki wyzysk, wyplenić wszystkich i wszelkich wyzyskiwaczy, wszelkich bogaczy i ciemiężców, zarówno dawnych, jak nowych"*.

(Stalin)

Pod przewodem Partii Bolszewickiej, partii Lenina—Stalina powstało pierwsze w dziejach ludzkości państwo, którego celem jest troska o człowieka, państwo, które zrodziło się z walki o pokój i postęp, i które w trwałym pokoju i we współpracy z narodami widzi gwarancję niepowstrzymanego rozwoju. W konkretny kształt życia przyoblekły się najgłębsze tęsknoty i dążenia milionów ludzi wyzyskiwanych, marzenia i dążenia pokoleń rewolucjonistów.

Zrodziła się nowa epoka. U kolebki jej stali twórcy naukowego socjalizmu, Marks i Engels. Ich idee rozwinęli i zrealizowali Lenin i Stalin. Doprowadził narody radzieckie do progu komunizmu Stalin, formułując warunki i wytyczając drogę zbudowania najwyższego ustroju społecznego.

Umocnić, utrwalić państwo ludzi pracy, uogólnić doświadczenia budownictwa socjalistycznego w warunkach otoczenia kapitalistycznego — oznaczało przyśpieszyć zwycięstwo socjalizmu na całym świecie. Tego wiekopomnego dzieła dokonał największy geniusz epoki — Józef Stalin, który zbudował socjalizm i który odkrył jego podstawowe prawo ekonomiczne.

Pod genialnym kierownictwem Stalina — kraj socjalizmu, kraj nie znający kryzysów, szarpiących krajami kapitalistycznymi, przekształcił się w nowoczesne, najpotężniejsze mocarstwo świata. Pod kierownictwem Stalina Kraj Rad rozpoczął budowę komunizmu.

I gdy nad ludzkością zawisła groźba zagłady ze strony faszystowskiego imperializmu, to właśnie z kraju socjalizmu z Kraju Rad przyszło ocalenie. Prowadzone przez Stalina — genialnego twórcę nowej strategii — przez Partię Bolszewicką narody radzieckie ocaliły ludzkość, druzgocąc najpotężniejszą machinę wojenną, jaką kiedykolwiek zdołali stworzyć najeźdźcy.

Pod gruzami Reichstagu legły w niwecz obrócone nadzieje imperialistów wszelkiej maści — z imperialistami amerykańskimi na czele — nadzieje na wykrwawienie Kraju Rad. na jego osłabienie. Czerwony sztandar na Reichstagu wieścił wielu ludom wolność narodową i społeczną. Spełnione zostało przyrzeczenie złożone w dniu 3 lipca 1941 roku przez Stalina, niezłomnego rzecznika wolności narodów, który powiedział: *„Celem tej powszechnej wojny narodowej przeciwko ciemiężcom faszystowskim jest nie tylko usunięcie niebezpieczeństwa, które zawisło nad naszym krajem, ale również udzielenie pomocy wszystkim narodom Europy jęczącym pod jarzmem faszyzmu niemieckiego"*.

Nazajutrz po zakończeniu wojny przystąpili imperialiści do gorączkowych przygotowań do nowej wojny, wymierzonej przeciw Związkowi Radzieckiemu i krajom demokracji ludowej.

Znów oczy setek tysięcy, milionów ludzi zwróciły się w stronę Kremla, szukając tam ratunku przed nowymi cierpieniami, jakie gotowali imperialiści. Chorążym pokoju mianowała ludzkość Stalina — zwycięzcę w wojnie z faszystami i twórcę pokoju. Pod błękitne sztandary światowego ruchu pokoju, któremu przewodzi niezwyciężony Związek Radziecki, pośpieszyły setki milionów ludzi ze wszystkich zakątków świata, setki milionów ludzi różnych poglądów politycznych i wierzeń religijnych. Pod błękitnymi sztandarami światowego ruchu pokoju skupił się najpotężniejszy, najbardziej masowy ruch w dziejach ludzkości, ruch skutecznie paraliżujący ludobójcze plany Trumanów i Eisenhowerów, Churchillów i Adenauerów, de Gasperich i Ollenhauerów.

Słowa Stalina, że sprawa pokoju leży w rękach samych narodów, jego wskazania pod adresem partii komunistycznych, by podjęły wyrzucone za burtę przez burżuazję sztandary swobód demokratycznych, wolności i niepodległości narodowej, stały się programem ludzkości. Czujnie śledząc awanturniczą politykę amerykańsko - hitlerowskiego spisku przeciw ludzkości, narody świata z otuchą patrzą w przyszłość. Układ sił świadczy bowiem o stale rosnącej przewadze obozu pokoju, wolności i socjalizmu nad obozem wojny, niewoli i grabieży.

Setki milionów ludzi na całym świecie mają świadomość, że nieuchronny jest upadek kapitalizmu — tego najbardziej okrutnego, najbezwzględniejszego ustroju wyzysku. Genialne uogólnienie teorii i praktyki marksizmu - leninizmu, zawarte w ostatniej pracy Józefa Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR", odkrycie podstawowego prawa ekonomicznego socjalizmu, określenie warunków przejścia od socjalizmu do komunizmu, którego podstawy budują już narody radzieckie, z niezwykłą jasnością i precyzją wytyczają ludzkości drogę rozwoju na długie dziesięciolecia, drogę zwycięstwa.

Zrodziła się nowa epoka. Kształtowała ją i kształtuje wychowana przez Stalina czołowa szturmowa brygada ludzkości — okryta nieśmiertelną chwałą Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego. Dokoła partii Lenina — Stalina skupiają się nowe szturmowe brygady krajów demokracji ludowej Europy i Azji. Jakże nędzni i jakże nikczemni są handlarze śmierci, którzy sądzą, iż wielki ból, jaki przepoił ludzkość po odejściu Józefa Stalina, daje im pole do snucia ich obłędnych planów wojennych. Wszelkie niepoczytalne próby awanturnictwa, wszelkie prowokacje rozbije i zniszczy niezwyciężona moc setek milionów ludzi przepojonych ideą Stalina, kierowanych przez Komunistyczną Partię Związku Radzieckiego i przez skupione wokół niej jeszcze zwarciej partie komunistyczne i robotnicze we wszystkich częściach świata.

Józef Stalin odszedł. Ale pozostała partia, którą on wychował, partia, która jest najściślej z masami związana, która wyraża ich dążenia i która ze związku z masami czerpie swe siły. Józef Stalin odszedł. Ale pozostała jego partia, kierowana przez najwierniejszych jego uczniów i współbojowników, przewodniczka setek milionów ludzi na całym świecie — Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego, partia zwycięsko realizująca idee Stalina.

„Dla klasy robotniczej całego świata — stwierdził towarzysz Bierut — *imię Stalina wiąże się jak najściślej z wiarą w zwycięstwo — w zwycięstwo Sprawy robotniczej, w zwycięstwo nowej epoki w dziejach ludzkich. Właśnie zwycięstwo Sprawy robotniczej jest początkiem tej nowej epoki. Dzięki zwycięstwu Sprawy robotniczej imię Stalina, wyrosłe w walce klasowej, przeobraziło się w zdobycz ogólnoludzką: stało się ono potężną ostoją nowej ery dziejowej — ery socjalizmu"*.

Imię Stalina — wodza nowej epoki — powtarzają z najwyższą czcią setki milionów ludzi wyzwolonych z jarzma wyzysku i ucisku i setki milionów ludzi walczących jeszcze o wyzwolenie.

Partia Stalina wiedzie ludzkość do ostatecznego zwycięstwa — do komunizmu.

Kazimierz Golde

Rozkaz Ministra Spraw Wojskowych ZSRR
Marszałka Związku Radzieckiego N. A. Bułganina

MOSKWA (PAP). Prasa radziecka ogłosiła 8 marca 1953 r. następujący rozkaz Ministra Spraw Wojskowych ZSRR Marszałka Związku Radzieckiego N. A. Bułganina do Armii Radzieckiej:

Towarzysze żołnierze i podoficerowie! Towarzysze oficerowie i generałowie! Wielkie nieszczęście dotknęło nasz naród, naszą armię. Zakończył życie Przewodniczący Rady Ministrów ZSRR i Sekretarz Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, wielki Wódz Partii Komunistycznej i narodu radzieckiego, kierownik państwa radzieckiego Wielki Stalin. Zabrakło wśród nas genialnego stratega Generalissimusa Związku Radzieckiego J. W. Stalina.

Imię Stalina jest bezgranicznie drogie naszej partii, naszemu narodowi i jego armii, ludziom pracy całego świata. Całe swe życie Towarzysz Stalin poświęcił bez reszty sprawie narodu, sprawie budowy komunizmu. Lenin i Stalin tworzyli, wychowywali i hartowali potężną partię komunistów, tworzyli i umacniali państwo radzieckie i jego siły zbrojne.

Z imieniem Wielkiego Stalina związana jest nierozerwalnie cała historia Armii Radzieckiej, jej zwycięstwa w okresie wojny domowej i wielkiej wojny narodowej. Pod przewodem swego wodza naczelnego Generalissimusa Związku Radzieckiego J. W. Stalina wykonując jego genialne plany, radzieckie siły zbrojne rozgromiły doszczętnie Niemcy faszystowskie i Japonię imperialistyczną, obroniły wolność i niezależność swej ojczyzny, uratowały narody Europy i Azji od niewoli faszystowskiej.

Pogrążona w głębokim bólu Armia Radziecka chyli swe sztandary bojowe nad trumną swego genialnego Wodza.

Towarzysze żołnierze i podoficerowie, oficerowie i generałowie! Zewrzyjmy jeszcze bardziej swe szeregi wokół Komitetu Centralnego Partii Komunistycznej i Rządu Radzieckiego.

Żegnając się z drogim i ukochanym nauczycielem i wodzem Towarzyszem Stalinem, złóżmy przysięgę, że będziemy zwiększać nieustannie potęgę bojową Armii Radzieckiej i wzmacniać jej gotowość bojową oraz niesłabnącą czujność, że będziemy skutecznie ochraniać twórczą pracę narodu radzieckiego i stać czujnie na straży interesów państwowych Związku Radzieckiego.

Naród radziecki może być pewny, że jego armia — wierna nakazowi nieśmiertelnego Stalina — jest zawsze gotowa spełnić z honorem swój święty obowiązek wobec ojczyzny radzieckiej.

Minister
Spraw Wojskowych ZSRR
Marszałek Związku Radzieckiego
N. A. BUŁGANIN

Największa zwartość i jedność
(Artykuł wstępny „Prawdy")

MOSKWA (PAP). — „Prawda" z 7 marca br. zamieściła artykuł wstępny pt. „Największa zwartość i jedność".
Podajemy skrót tego artykułu:

Dziś opublikowana została uchwała powzięta na wspólnym posiedzeniu plenum KC Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Rady Ministrów i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR. Partia i cały naród radziecki z jednomyślną aprobatą przyjmą ten tak doniosły dokument polityczny.

W tych ciężkich, pełnych smutku dniach, gdy zabrakło wśród nas wielkiego Wodza i ukochanego Nauczyciela Józefa Wissarionowicza Stalina, partia i naród zespalają się jeszcze bardziej wokół Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rządu Radzieckiego.

„Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Rada Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, Prezydium Rady Najwyższej ZSRR — stwierdza uchwała — za najważniejsze zadanie partii i rządu w tym ciężkim okresie dla naszej partii i naszego kraju uważają zapewnienie nieprzerwanego i właściwego kierownictwa całym życiem kraju, co z kolei wymaga największej zwartości kierownictwa, niedopuszczenia do jakiegokolwiek rozprzężenia i paniki, aby w ten sposób bezwzględnie zapewnić pomyślną realizację polityki ustalonej przez naszą partię i rząd zarówno w wewnętrznych sprawach naszego kraju, jak i w sprawach międzynarodowych".

Ta polityka ustalona przez partię i rząd odpowiada żywotnym interesom naszego narodu i cieszy się jego bezgranicznym poparciem. Naród radziecki jest przepojony gorącą miłością do swej ukochanej partii, ponieważ wie, że najwyższym prawem całej jej działalności jest służenie interesom narodu.

„Nasza potężna ojczyzna — mówił towarzysz G. M. Malenkow w referacie sprawozdawczym Komitetu Centralnego na XIX Zjeździe partii — **jest w rozkwicie swych sił i zmierza ku nowym sukcesom. Mamy wszystko, co jest konieczne do zbudowania w pełni komunistycznego społeczeństwa. Bogactwa naturalne Kraju Rad są niewyczerpane. Nasze państwo udowodniło, że zdolne jest do wykorzystywania tych ogromnych bogactw na pożytek mas pracujących. Naród radziecki dowiódł, że umie budować nowe społeczeństwo i śmiało patrzy w przyszłość.**

Na czele narodów Związku Radzieckiego stoi wypróbowana i zahartowana w bojach partia, która niezłomnie realizuje politykę leninowsko-stalinowską".

Plany partii na przyszłość, określające perspektywy i drogi naszego marszu naprzód, opierają się na znajomości praw ekonomicznych, opierają się na nauce o budowie społeczeństwa komunistycznego, którą rozwinął Towarzysz Stalin.

Przedmiotem szczególnej troski Partii Komunistycznej Związku Radzieckiego i Rządu Radzieckiego jest dalsza poprawa dobrobytu materialnego wszystkich warstw ludności — robotników, kołchoźników, inteligencji.

Z całą stanowczością i konsekwencją Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego i Rząd Radziecki prowadzą politykę utrzymania i utrwalenia pokoju, politykę walki przeciwko przygotowywaniu i rozpętywaniu nowej wojny, politykę współpracy międzynarodowej i rozwoju stosunków gospodarczych ze wszystkimi krajami. Taka jest nasza polityka zagraniczna i polityka ta jest niewzruszona! Wypływa ona z samej istoty radzieckiego państwa socjalistycznego, wypływa z panującej w naszym kraju socjalistycznej ideologii równouprawnienia i przyjaźni narodów oraz proletariackiego internacjonalizmu. Wierne sztandarowi internacjonalizmu proletariackiego, narody ZSRR rozwijają i umacniają braterską przyjaźń z wielkim narodem chińskim, z masami pracującymi wszystkich krajów demokracji ludowej, więzy przyjaźni z masami pracującymi krajów kapitalistycznych i kolonialnych, walczącymi o sprawę pokoju, demokracji i socjalizmu. Nasza wielka Ojczyzna radziecka jest główną ostoją i chorążym pokoju na całym świecie. Dlatego też wzmacniając zdolność obronną swego kraju, naród nasz nie tylko zabezpiecza się przed wszelkimi ewentualnościami i niespodziankami, lecz służy także wielkiej sprawie obrony pokoju, co odpowiada nadziejom i pragnieniom całej ludzkości. **„Agresorzy chcą oczywiście** — wskazywał Towarzysz Stalin — **ażeby Związek Radziecki był bezbronny w wypadku ich napaści na Związek Radziecki. Ale Związek Radziecki z tym się nie zgadza i sądzi, że agresora należy spotkać w pełnym uzbrojeniu".** Kierując się wskazaniami Towarzysza Stalina, Partia Komunistyczna Związku Radzieckiego we wszech miar umacnia Armię Radziecką, Marynarkę Wojenną i organy wywiadu, aby stale wzmagać naszą gotowość do udzielenia druzgocącej odprawy każdemu agresorowi. Rośnie i krzepnie, będzie rosła i krzepła nadal zdolność obronna i potęga państwa radzieckiego.

W walce o zbudowanie komunizmu wielką siłą przewodnią i kierowniczą jest Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego. Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Rada Ministrów ZSRR i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR w swej odezwie do wszystkich członków partii, do wszystkich ludzi pracy Związku Radzieckiego stwierdza: **„Żelazna jedność i niewzruszona zwartość szeregów partii — to główny warunek jej siły i potęgi. Zadaniem naszym jest strzec jedności partii jak źrenicy oka, wychowywać komunistów na aktywnych bojowników politycznych o wcielenie w życie polityki i uchwał partii, wzmacniać jeszcze bardziej więź partii ze wszystkimi ludźmi pracy, robotnikami, kołchoźnikami, inteligencją, albowiem w tej nierozerwalnej więzi z narodem tkwi siła i niezwyciężoność naszej partii".**

Towarzysz Stalin uczy, że jeśli będziemy czujni to pobijemy z pewnością naszych wrogów w przyszłości, tak samo, jak bijemy ich obecnie i biliśmy ich w przeszłości. Kierując się tymi wskazaniami Towarzysza Stalina, partia widzi jedno ze swych najważniejszych zadań w tym, aby wychowywać komunistów i wszystkich ludzi pracy w duchu wysokiej czujności politycznej, w duchu nieprzejednania i niezłomności w walce z wrogami wewnętrznymi i zewnętrznymi.

W tych dniach, gdy naród nasz pogrążony w głębokim bólu lecz pełen nieugiętego hartu ducha i niezłomnej wiary w swe siły zespala się jeszcze bardziej wokół Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rządu Radzieckiego, Komitet Centralny KPZR, Rada Ministrów ZSRR i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR powzięły na wspólnym posiedzeniu uchwałę przewidującą szereg ważnych zarządzeń w zakresie organizacji kierownictwa partyjnego i państwowego. Zarządzenia te zmierzają do tego, ażeby nie dopuścić do jakichkolwiek zakłóceń w kierowaniu działalnością organów państwowych i partyjnych.

Pod wypróbowanym kierownictwem Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rządu Radzieckiego naród nasz będzie nadal niezachwianie kroczył naprzód pełną chwały drogą zwycięstw wytyczoną przez Towarzysza Stalina, mobilizując wszystkie swe siły i energię twórczą do realizacji wielkiego dzieła budowy komunizmu w naszym kraju. Nieśmiertelne imię drogiego i ukochanego Józefa Wissarionowicza Stalina żyć będzie zawsze w sercach narodu radzieckiego i całej postępowej ludzkości.

Wielki i wspaniały program budowy komunizmu w ZSRR, program, w który Towarzysz Stalin uzbroił partię i cały naród radziecki, będzie wcielony w życie

Niech żyje Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego, zahartowana w bojach awangarda bohaterskiego narodu radzieckiego, rozum, honor i sumienie naszej epoki!

Niech żyje Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i nasz ukochany Rząd Radziecki!

Narody świata łączą się w hołdzie pamięci Józefa Stalina

PEKIN (PAP). Wiadomość o zgonie wielkiego Wodza mas pracujących świata — J. W. Stalina pogrążyła w smutku cały naród chiński. W kraju ogłoszono powszechną trzydniową żałobę. Flagi państwowe opuszczono do połowy masztu.

Do Ambasady Radzieckiej w Pekinie udały się niezliczone delegacje, by złożyć wyrazy głębokiego bólu z powodu zgonu najlepszego przyjaciela narodu chińskiego. Przez salę ambasady, w której widnieje portret Wielkiego Stalina obramowany czernią i otoczony mnóstwem kwiatów, przechodzą członkowie Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Chin, Centralnego Rządu Ludowego, przywódcy partii demokratycznych, delegaci organizacji społecznych, kulturalnych i młodzieżowych, robotnicy i urzędnicy przedsiębiorstw i instytucji stołecznych, żołnierze i oficerowie Armii Ludowo-Wyzwoleńczej, studenci, uczniowie, chłopi z okolicznych wsi.

Komitet Centralny Komunistycznej Partii Chin wystosował do Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego depeszę z wyrazami współczucia z powodu zgonu Józefa Stalina.

W depeszy tej czytamy m. in.:

Z bezgranicznym bólem wszyscy członkowie Komunistycznej Partii Chin i cały naród chiński opłakują zgon naszego najbardziej poważanego i najdroższego Nauczyciela, naszego najszczerszego Przyjaciela — Towarzysza Stalina. Śmierć Towarzysza Stalina to niepowetowana strata dla naszej wspólnej sprawy.

Imię Towarzysza Stalina — wielkiego wodza mas pracujących świata — jest wielkim sztandarem wyzwolenia ludzkości. Wraz z Wielkim Leninem przewodzi On Październikowej Rewolucji Socjalistycznej, która zapoczątkowała nową erę w dziejach ludzkości i oświetliła uciskanym klasom i narodom całego świata drogę do zwycięstwa. Po śmierci Lenina, Towarzysz Stalin kontynuował dzieło Marksa, Engelsa i Lenina i z głęboką mądrością marksistowsko-leninowską, z niezłomnym męstwem bolszewickim nieustannie walczył przeciwko wrogom i renegatom i poprowadził naród radziecki do pomyślnego zbudowania społeczeństwa socjalistycznego, realizując na szeroką skalę budownictwo komunizmu.

W latach drugiej wojny światowej Towarzysz Stalin dowodził wielkimi siłami zbrojnymi Związku Radzieckiego, które rozgromiły niemieckich, włoskich i japońskich bandytów faszystowskich i w ten sposób uratował ludzkość od niewoli faszystowskiej.

Towarzysz Stalin troszczył się nieustannie o los mas pracujących i wszystkich uciskanych narodów świata. Towarzysz Stalin wniósł olbrzymi wkład teoretyczny do zagadnień rewolucji chińskiej, ustalił wytyczne jej polityki, uzbrajając Komunistyczną Partię Chin w oręż ideologiczny i polityczny. Krocząc po tej właśnie drodze wskazanej przez Towarzysza Stalina, Komunistyczna Partia Chin i naród chiński pod kierownictwem Towarzysza Mao Tse-tunga odniosły zwycięstwo w rewolucji.

W dniach ciężkich doświadczeń naród chiński stale odczuwał przyjacielską opiekę i poparcie ze strony Towarzysza Stalina. Naród chiński zawsze pamiętać będzie o wielkodusznej i ofiarnej pomocy, jakiej udzielał nam Towarzysz Stalin, wielki naród radziecki i rząd radziecki pod Jego kierownictwem.

Drodzy Towarzysze! W dniach ciężkiego bólu po zgonie Towarzysza Stalina wyrażamy Wam nasze głębokie współczucie. Cała nasza partia i cały nasz naród zdecydowane są niezłomnie i z jeszcze większą siłą darzyć zaufaniem i poparciem Komunistyczną Partię Związku Radzieckiego i ZSRR, które — stworzone przez Lenina i Stalina — będą nadal umacniały niezwyciężony międzynarodowy obóz pokoju i demokracji, któremu przewodzi Związek Radziecki. Będziemy nadal zacieśniali więź z Wami i z wielkim narodem radzieckim i pod jedynym sztandarem Lenina i Stalina będziemy walczyli do końca o sprawę pokoju i demokracji, o sprawę komunizmu.

PEKIN (PAP). Z Phenianu donoszą, że naród koreański dowiedział się z niezmiernym bólem o zgonie Józefa Stalina, wielkiego wodza postępowej ludzkości, współbojownika Lenina i kontynuatora jego nieśmiertelnego dzieła, Phenian oraz inne miasta i wsie Koreańskiej Republiki Ludowo - Demokratycznej pogrążone są w głębokiej żałobie.

W dziennikach koreańskich ukazało się oświadczenie gabinetu ministrów Koreańskiej Republiki Ludowo - Demokratycznej.

Zgon Generalissimusa Stalina, który poświęcił całe swe życie wielkiej sprawie walki o szczęście mas pracujących całego świata — głosi oświadczenie — jest olbrzymią stratą dla postępowej ludzkości. Wieść o zgonie Stalina przyjęli z najgłębszym bólem robotnicy, chłopi, inteligencja i wszyscy ludzie pracy naszej ojczyzny, żołnierze i oficerowie armii ludowej.

W latach drugiej wojny światowej Związek Radziecki i jego siły zbrojne pod genialnym dowództwem Stalina rozgromiły faszyzm niemiecki i imperializm japoński — śmiertelnych wrogów ludzkości, wyzwoliły liczne narody Europy i Azji, utorowały im drogę do nowego życia. Również naród koreański uwolnił się dzięki temu spod jarzma imperialistów japońskich i zbudował u siebie ustrój ludowo - demokratyczny. Naród koreański ożywiony jest nieugiętą wolą jeszcze większego zespolenia się wokół Partii Pracy i rządu Koreańskiej Republiki Ludowo - Demokratycznej, zdecydowany jest wznieść jeszcze wyżej sztandar Lenina-Stalina.

Oświadczenie podpisał przewodniczący gabinetu ministrów Koreańskiej Republiki Ludowo - Demokratycznej Kim Ir-sen.

SOFIA (PAP). Naród bułgarski odczuł boleśnie zgon Józefa Stalina — wielkiego Wodza i Nauczyciela, genialnego kontynuatora dzieła Lenina, Chorążego światowego obozu pokoju.

6 marca pod przewodnictwem Wyłko Czerwenkowa odbyło się posiedzenie żałobne KC Komunistycznej Partii Bułgarii, Rady Ministrów, Prezydium Zgromadzenia Narodowego i Rady Narodowej Frontu Patriotycznego. Na posiedzeniu tym uchwalono odezwę podkreślającą, że w tych ciężkich dniach naród bułgarski wzmacnia jeszcze bardziej swą jedność, by zdążać pewnym krokiem drogą wielkiej Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego — drogą opromienioną geniuszem Towarzysza Stalina.

Przewodniczący Rady Ministrów Bułgarskiej Republiki Ludowej Wyłko Czerwenkow przesłał depeszę kondolencyjną do Rady Ministrów ZSRR.

BUDAPESZT (PAP). Z najgłębszym smutkiem przyjęły masy pracujące Węgier wieść o śmierci swego wielkiego Przyjaciela i wyzwoliciela, Wodza całej postępowej ludzkości J. W. Stalina. W poszczególnych zakładach pracy odbywają się zebrania dla złożenia hołdu pamięci Józefa Stalina. Na ulicach Budapesztu zwisają flagi żałobne.

Premier Matyas Rakosi przesłał depeszę z wyrazami współczucia do Rady Ministrów ZSRR.

BERLIN (PAP). Demokratyczny Berlin wraz z całą Niemiecką Republiką Demokratyczną okryty jest głęboką żałobą. Na gmachach instytucji rządowych, stronnictw politycznych, organizacji społecznych i zakładów pracy, jak również na domach mieszkalnych wywieszono flagi żałobne. W przedsiębiorstwach i instytucjach odbywają się zebrania dla uczczenia pamięci Józefa Stalina — Wodza światowego ruchu pokoju, wielkiego Przyjaciela narodu niemieckiego.

Ludność NRD niezmiernie dużo skorzystała z nauk Stalina, które wskazały narodowi niemieckiemu drogę do szczęśliwej przyszłości.

Agencja ADN donosi, że wiadomość o zgonie Józefa Stalina przyjęta została także z głębokim bólem przez masy pracujące Niemiec zachodnich. Organ KPD „Volksstimme" w artykule poświęconym Stalinowi pisze m. in.: **Jego życie i dzieło jest symbolem realizacji odwiecznych dążeń ludzkości do szczęśliwego życia. Potężne dzieło Stalina ma nieprzemijającą wartość dla ludzkości".**

PARYŻ (PAP). Wstrząsająca wieść o śmierci Józefa Stalina obiegła lotem błyskawicy Paryż i całą Francję, wywołując uczucia głębokiego żalu w masach pracujących i najszerszych warstwach postępowego społeczeństwa francuskiego. **Naród nasz** — pisze w żałobnym wydaniu dziennik „L'Humanité" — **dzieli smutek narodu radzieckiego, z którym bardziej niż kiedykolwiek czujemy się połączeni więzami braterstwa i solidarności.**

RZYM (PAP). Od piątku rano naród włoski manifestuje swe uczucia najgłębszego żalu z powodu śmierci Józefa Stalina. Setki delegacji odwiedziły ambasadę ZSRR w Rzymie dla złożenia kondolencji. W licznych fabrykach przerwano na pewien czas pracę na znak żałoby włoskiego ludu pracującego.

W izbie posłów przemówił Palmiro Togliatti. Stwierdził on, że śmierć Stalina jest ciosem dla ludzkości. Imieniem Stalina nazwana zostanie cała epoka. Ludzie i narody wychowane przez Stalina — powiedział Togliatti — będą kroczyć dalej zdecydowanie po wytyczonej przezeń drodze postępu i pokoju. Mówca podkreślił, że Stalin był zawsze szczerym przyjacielem Włoch. Wszyscy posłowie i członkowie rządu wysłuchali przemówienia Togliattiego stojąc. Z kolei złożył hołd Stalinowi Pietro Nenni oraz inni mowcy.

Od Ministerstwa Spraw Zagranicznych ZSRR

MOSKWA (PAP). — Agencja TASS ogłosiła następujące oświadczenie Ministerstwa Spraw Zagranicznych ZSRR:

Ministerstwo Spraw Zagranicznych ZSRR wyraża głęboki ból z powodu ciężkiej straty, jaką poniósł naród radziecki — zgonu Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i Sekretarza Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego Generalissimusa J. W. Stalina, genialnego Wodza i Nauczyciela Partii Komunistycznej i narodu radzieckiego, Wielkiego Chorążego pokoju.

Nieśmiertelne imię Wielkiego Stalina zawsze będzie źródłem natchnienia dla pracowników dyplomacji radzieckiej w ich walce o dalsze umocnienie międzynarodowego autorytetu miłującego pokój państwa radzieckiego, o utrwalenie i pogłębienie braterskiej przyjaźni z narodami krajów demokracji ludowej, o rozwój współpracy międzynarodowej i stosunków handlowych ze wszystkimi krajami, przeciwko nowej wojnie, o pokój na całym świecie.

Od Ministerstwa Spraw Wojskowych ZSRR

MOSKWA (PAP). Agencja TASS nadała oświadczenie Ministerstwa Spraw Wojskowych ZSRR. Czytamy w nim m in.:

Żołnierze, podoficerowie, oficerowie i generałowie Armii Radzieckiej przejęci są wraz z całym narodem radzieckim najgłębszym bólem w związku ze zgonem Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i Sekretarza Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, genialnego Wodza i Nauczyciela Partii Komunistycznej i narodu radzieckiego, wielkiego stratega — Generalissimusa Związku Radzieckiego J. W. Stalina.

Z imieniem Towarzysza Stalina związana jest cała bohaterska historia Armii Radzieckiej.

W zaciekłych bojach o wolność i niezawisłość naszej Ojczyzny w okresie wojny domowej i w latach surowych doświadczeń Wielkiej Wojny Narodowej wojskowy geniusz Towarzysza Stalina prowadził naszą Armię Radziecką od zwycięstwa do zwycięstwa.

Pod kierownictwem Partii Komunistycznej i Rządu Radzieckiego Armia Radziecka święcie wykonywać będzie nakazy Wielkiego Stalina — ze wszechmiar wzmagać swą potęgę bojową i czujnie stać na straży interesów państwowych ZSRR.

Nieśmiertelne imię Wielkiego Stalina żyć będzie wiecznie w sercach żołnierzy Armii Radzieckiej.

Komitet Centralny PZPR — do kobiet polskich

DO WSZYSTKICH KOBIET POLSKICH

Międzynarodowy Dzień Kobiet obchodzimy w tym roku w ciężkiej i bolesnej chwili, gdy świat cały okryty jest żałobą po zgonie Józefa Stalina.

Z imieniem Stalina łączą się nierozerwalnie sprawy dla narodu polskiego i dla wszystkich kobiet polskich najważniejsze i najdroższe: wyzwolenie z faszystowskiej niewoli, ustanowienie władzy ludowej, odrodzenie naszej Ojczyzny, utrwalenie jej niepodległości, walka o pokój między narodami.

Z imieniem Stalina łączy się sprawa wyzwolenia kobiety — walka o pełne i rzeczywiste równouprawnienie kobiet we wszystkich dziedzinach życia, troska o matkę i szczęście dzieci.

Stalin umarł, ale nieśmiertelne jest Jego dzieło. Niezwyciężony jest Jego sztandar, pod którym narody świata kroczą do pełnego wyzwolenia, do zwycięstwa wielkiej sprawy pokoju, demokracji i socjalizmu.

KOBIETY POLKI!

Oddajcie hołd nieśmiertelnemu Wodzowi ludzi pracy całego świata.

Zespalajcie siły naszego narodu wokół władzy ludowej, wokół Bolesława Bieruta — w walce o pokój i Plan 6-letni.

Twórczą pracą w zakładach pracy i w gospodarstwach rolnych, w instytucjach i szkołach pomnażajcie siły Ojczyzny, budujcie niezniszczalny socjalistyczny fundament dobrobytu i niepodległości Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Wychowujcie dzieci Wasze na dzielnych patriotów i budowniczych jasnego jutra naszej Ojczyzny.

Strzeżcie czujnie zdobyczy ludu — gwarancji równouprawnienia kobiet — przed nikczemnymi knowaniami imperialistycznych wrogów Polski.

Jeszcze bardziej umocnijmy sojusz i braterstwo z narodami Związku Radzieckiego. Jeszcze mocniej zewrzyjmy szeregi wszystkich bojowników o pokój i wolność!

Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej z okazji Międzynarodowego Dnia Kobiet pozdrawia serdecznie wszystkie kobiety polskie i życzy im dalszych sukcesów we wszystkich dziedzinach ich ofiarnej i twórczej pracy dla Ojczyzny.

Niech żyje i rozkwita Polska Rzeczpospolita Ludowa!

KOMITET CENTRALNY PZPR

8. III. 1953 r.

Kobiety Lublina w dniu swego święta uczciły pamięć Józefa Stalina

Z uczuciem głębokiego bólu przyjęły wiadomość o bolesnej stracie — śmierci Józefa Stalina w przededniu swojego święta kobiety całego świata, wśród nich kobiety polskie. Wiec zorganizowany w Lublinie przez Zarząd Wojewódzki Ligi Kobiet w dniu 7 bm. na Placu Stalina zgromadził tysiące ludzi pracy. Był on wyrazem serdecznych uczuć oraz czci i hołdu kobiet lubelskich dla zmarłego Wielkiego Wodza mas pracujących całego świata.

• • •

W godzinach wieczornych w sali Garnizonowego Klubu Oficerskiego odbyła się uroczysta akademia z okazji Międzynarodowego Dnia Kobiet, połączona z oddaniem hołdu Wodzowi postępowej ludzkości Wielkiemu Stalinowi.

Na wstępie zebrani uczcili pamięć Józefa Stalina jednominutową ciszą. Wśród skupionej ciszy zebranych na sali uczestników akademii padają nabrzmiałe bólem i miłością do narodu słowa historycznej odezwy KC KPZR, Rady Ministrów i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR z dnia 5. III. 1953 r. oraz Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rady Państwa z dnia 6. III. br.

Bronisława Staszczuk, zastępca posła na Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, wygłosiła następnie referat, nakreślający historię światowego ruchu kobiecego od konferencji kopenhaskiej w roku 1910 począwszy. Prelegentka podsumowała następnie osiągnięcia kobiet polskich, a w szczególności województwa lubelskiego w realizacji Planu 6-letniego, wskazując na wzrastający z dniem każdym udział kobiet w produkcji, przemyśle, zdobycie przez kobiety nowych zawodów i kierowniczych stanowisk.

Na zakończenie Bronisława Staszczuk wezwała kobiety lubelskie do uczczenia pamięci nieśmiertelnego Wodza ludu pracującego wzmożonym wysiłkiem nad umocnieniem potęgi gospodarczej i obronnej naszego kraju i całego obozu pokoju. **„Z imieniem Stalina, uzbrojeni w Jego naukę łamiąc opór wrogów i zacieśniając więzy braterstwa z narodami ZSRR i krajami demokracji ludowej będziemy kroczyć zwycięsko naprzód pod przewodem klasy robotniczej i jej partii do ugruntowania naszej niepodległości, pokoju i socjalizmu".**

Uczestniczki akademii wysłały do ambasadora ZSRR tow. Arkadiusza Sobolewa depeszę kondolencyjną następującej treści:

„Wstrząśnięte do głębi śmiercią ukochanego Wodza mas pracujących całego świata i Przyjaciela narodu polskiego Towarzysza Józefa Stalina, kobiety miasta Lublina przesyłają na Wasze ręce wyrazy głębokiego żalu, które łączą nas w tych dniach smutku z bratnim narodem Kraju Rad. Genialna nauka Towarzysza Stalina i wskazana przez Niego droga prowadzić nas będzie w naszej walce o zbudowanie szczęśliwej przyszłości—socjalizmu. Niezłomnym wysiłkiem i wzmożonym budownictwem pokojowym skupione wokół Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i jej przewodniczącego towarzysza Bolesława Bieruta zrealizujemy wskazania Wodza postępowej ludzkości Wielkiego Stalina. Nieśmiertelne imię Stalina zawsze będzie żyć w sercach narodu polskiego i całej postępowej ludzkości".

W części artystycznej akademii została wykonana przez połączone chóry Akademii Medycznej, Związku Zawodowego Kolejarzy i Państwowego Liceum Muzycznego oraz orkiestrę Państwowej Filharmonii kantata o Stalinie. Barbara Hesse-Bukowska odegrała marsz żałobny i etiudę rewolucyjną Chopina, fragmenty „Słowa o Stalinie" Broniewskiego wykonali artyści Państwowego Teatru im. J. Osterwy.

Pójdziemy drogą wytkniętą przez Towarzysza Stalina

Uroczyste zgromadzenie żałobne w Lublinie

Społeczeństwo miasta Lublina na zgromadzeniu żałobnym zorganizowanym w Hali Sportowej przez Wojewódzki i Miejski Komitet Frontu Narodowego dało wyraz swego głębokiego smutku z powodu śmierci Wielkiego Wodza obozu pokoju i postępowej ludzkości — Józefa Stalina. Przybyły na nie tysiące ludzi z lubelskich zakładów pracy, przedstawiciele stronnictw politycznych, organizacji społecznych i wszystkich warstw ludności, niosąc sztandary spowite na znak żałoby w krepę. Ponieważ hala nie mogła pomieścić wszystkich, którzy pragnęli złożyć hołd Zmarłemu, setki obywateli słuchało na placu przemówień transmitowanych przez głośniki radiowe.

Przed estradą, na której płomienną czerwień flag przysłoniły zwoje czerni, ustawiły się półkolem delegacje z pocztami sztandarowymi.

Zgromadzenie zagaił przewodniczący Miejskiego Komitetu Frontu Narodowego inż. Napiórkowski. W prezydium zasiedli: **I sekretarz KW PZPR tow. Kalinowski, I sekretarz KM PZPR tow. Szafran, przedstawiciele Woj. Komitetu Frontu Narodowego, ZSL, SD, LK, Wojewódzkiej i Miejskiej Rady Narodowej, wyższych uczelni, Wojska Polskiego i organizacji społecznych.**

Tysiące ludzi słuchało w głębokim milczeniu słów I sekretarza KW PZPR — tow. Kalinowskiego, który mówił o wielkich czynach Józefa Stalina. Powiedział on m. in.:

Piątego marca spotkało całą postępową ludzkość wielkie nieszczęście, zmarł największy człowiek naszej epoki, kontynuator nieśmiertelnych dzieł Marksa, Engelsa i Lenina, wódz obozu obrońców pokoju Józef Stalin. Przez całe swoje życie walczył On o lepsze życie setek milionów ludzi pracy, wyzyskiwanych przez kapitalistów, o wolność wszystkich gnębionych. **Józef Stalin podkreślał zawsze, że uważałby swoje życie za bezcelowe, gdyby każdy krok w Jego pracy nie zmierzał do wydźwignięcia, do polepszenia bytu klasy robotniczej.**

Z imieniem Stalina są związane wszystkie osiągnięcia Związku Radzieckiego, **z Jego imieniem jest związana Partia zwarta i jednolita, jak opoka, Partia, którą wychował Lenin i Stalin, która była organizatorem pierwszego państwa socjalistycznego — Związku Radzieckiego. Uzbrojona w naukę Lenina—Stalina kroczy ona na czele narodu w budownictwie komunizmu.**

Towarzysz Stalin był nam bliski i drogi jako wódz i nauczyciel wszystkich walczących o socjalizm, jako największy obok Lenina bojownik rewolucji, która dwukrotnie przyniosła niepodległość narodowi polskiemu. Dlatego naród polski razem z narodami całego świata łączy się dziś jeszcze serdeczniej z wielkim narodem radzieckim w głębokim bólu z powodu niepowetowanej straty jaka dotknęła Związek Radziecki.

Zwracając się do członków partii tow. Kalinowski powiedział:

„Józef Stalin jest nam szczególnie bliski i drogi, jako ten, który na różnych etapach polskiego ruchu robotniczego, pomagał nam znajdować właściwe drogi. Partia Lenina i Stalina uskrzydla naszą Partię do dalszej odbudowy i rozbudowy naszego państwa socjalistycznego. Natchnieni wielką ideą Józefa Stalina, będziemy wcielać w życie Jego genialne wskazania naszą nauką i pracą. Z całą świadomością i siłą odpowiemy na apel naszej Partii i Rządu. W tych bolesnych chwilach jeszcze mocniej powiążemy się jednością i zwartością szeregów, wykażemy niezłomny hart ducha i czujność wobec wroga, jeszcze większą miłością otoczymy nasze wojsko, wzmacniać będziemy nasze siły obronne i potęgę naszej ojczyzny.

Towarzysz Stalin zmarł—ale żyje wśród nas. Zostało Jego dzieło — Związek Radziecki, pierwsze państwo rządzone **przez klasę robotniczą, oparte nie na wyzysku i ucisku człowieka, ale na współpracy i równouprawnieniu, państwo które wyrosło na materialną i moralną potęgę światową.** O tę potęgę rozbiła się machina hitlerowskiego ludobójstwa, rozbiją się knowania wojenne imperialistów. Dzieło Stalina — to wielka Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego. Partia, która jest wzorem i przykładem dla rewolucyjnych partii całego świata. Jego dzieło — to dalszy rozwój wielkiej i nieśmiertelnej nauki marksizmu-leninizmu, walka o wyzwolenie klasy robotniczej, wszystkich uciemiężonych i wyzyskiwanych. Jego dzieło to braterstwo narodów Związku Radzieckiego z wielkim narodem chińskim, to sojusz 800 milionów ludzi.

Każdy dzień, miesiąc, rok będzie zwiększał potęgę i wielkość Związku Radzieckiego, mimo że wyrzutki ludzkości starają się podważyć potęgę Kraju Rad. Wysiłki te są skazane na haniebne bankructwo, ponieważ Józef Stalin uczynił ze Związku Radzieckiego niezwyciężoną siłę i uzbroił go do dalszych zwycięstw. **Stalin to życie — a życie nie umiera. Zwycięży człowiek radosnej, twórczej pracy nad ludobójcą amerykańskim, zwycięży kultura i sztuka socjalistyczna nad moralną zgnilizną i obłudą. Pójdziemy naprzód drogą wytkniętą przez testament Towarzysza Stalina. Jeszcze mocniej skupimy się wokół Jego ucznia Bolesława Bieruta, podejmiemy codzienny trud dla socjalizmu, dla Polski Ludowej.** Miliony Polaków przekują słowa Stalina w konkretny czyn, w fabrykach, warsztatach, spółdzielniach produkcyjnych, gromadach i PGR. **W realizacji nowych zobowiązań zwiększymy wydajność naszej pracy, dając w ten sposób wyraz naszego zaufania do naszej Partii, wiernie kroczącej drogą wytkniętą przez Stalina".**

Okrzykiem **„Wieczna chwała Józefowi Stalinowi, Wyzwolicielowi narodu Polskiego"!** — zakończył swoje przemówienie I sekretarz KW PZPR.

Następnie zabrał głos przedstawiciel **Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego — ob. Jezierniczki,** który podkreślił, iż dzięki walce Józefa Stalina o prawa człowieka, chłopi polscy otrzymali ziemię obszarniczą i poczuli się współgospodarzami w swoim państwie. W imieniu członków **Stronnictwa Demokratycznego** przemawiał **ob. Józef Czapski,** zaznaczając, że członkowie tego stronnictwa, skupią się jeszcze mocniej na pozycjach Frontu Narodowego, w budownictwie Polski socjalistycznej według wskazań Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

W imieniu inteligencji pracującej miasta Lublina przemawiał **dziekan Wydziału Prawa UMCS — prof. dr Aleksander Wolter.**

„Wiadomość o zgonie Józefa Stalina pogrążyła w żałobie wiele setek milionów ludzi — powiedział m. in. prof. Wolter. — Wśród nich znajduje się również polska inteligencja pracująca, przed którą nowy ustrój otworzył wielkie perspektywy wszechstronnego rozwoju wiedzy, opartej na naukowych zasadach marksizmu-leninizmu. Józef Stalin wniósł do skarbnicy marksizmu-leninizmu bezcenny materiał teoretyczny poprzez swoje prace naukowe. Z Józefem Stalinem zszedł do grobu wielki uczony, który swoimi osiągnięciami zawładnął twórczo nowymi gałęziami wiedzy i nauki. **Polska inteligencja ma szczególne powody do wdzięczności dla Józefa Stalina. Waleczność Armii Radzieckiej wybawiła ją od nieuchronnej zagłady, otworzyła przed nią możliwości dalszej pokojowej pracy dla dobra Ojczyzny.**

Straciliśmy Nauczyciela, którego życie i praca były drogowskazem dla całej postępowej ludzkości. Opuścił nas Wielki Budowniczy, który cenił wysoko naukę, kulturę i jej znaczenie w kształtowaniu przyszłości narodów. Dlatego składamy hołd Jego pamięci, hołd który nie ogranicza się do słów ani żalu. Hołd ten wyrazi się w naszej dalszej pracy, w jak najszybszej realizacji jego idei, które służą dobru i postępowi całej ludzkości. **Nasza codzienna praca niechaj będzie tym skromnym pomnikiem wdzięczności dla Józefa Stalina"** — zakończył prof. Wolter.

W imieniu młodzieży przemawiał przedstawiciel Zarządu Woj. ZMP tow. Filipczuk.

— Dziś młodzież ZMP zespala swe serca i siły, aby ramię przy ramieniu utrwalać pracą zdobycze naszego ustroju. Młodzież polska skupia się wokół Frontu Narodowego i przyrzeka, że będzie z wszystkich sił realizować hasła tego frontu. Chcemy wyróść na dzielnych bojowników komunizmu i budowniczych naszego państwa ludowego. W fabrykach, szkołach w spółdzielniach produkcyjnych i PGR-ach wypełniać będziemy jak najlepiej nasze zadania. Stalin będzie naszym wzorem, żyje On i żyć będzie wieki w sercach młodzieży jako symbol walki o komunizm. Jego idee wcielać będziemy w życie, wykonując zadania stawiane przed nami przez Partię, przez Jego wiernego ucznia Towarzysza Bolesława Bieruta.

Zgromadzenie Żałobne zakończono uchwaleniem rezolucji następującej treści:

„Zebrani na zgromadzeniu zwołanym przez Komitet Frontu Narodowego — przedstawiciele ludu w Lublinie, łączą się z Narodami Związku Radzieckiego w głębokim bólu i smutku z powodu zgonu największego człowieka naszej epoki, genialnego Wodza i Nauczyciela całej postępowej ludzkości, Chorążego Światowego Obozu Pokoju — Józefa Stalina.

Śmierć Józefa Stalina jest najcięższą stratą dla mas pracujących całego świata. Imię Stalina jest bowiem bezgranicznie drogie ludziom pracy wszystkich krajów. Szczególnie boleśnie odczuwa tę stratę naród polski.

Związkowi Radzieckiemu, Armii Radzieckiej, Partii Lenina-Stalina, Wodzowi Narodu Radzieckiego, Wielkiemu Przyjacielowi Polski — Józefowi Stalinowi zawdzięcza nasz naród wyzwolenie z hitlerowskiej niewoli, zjednoczenie w prastarych granicach wszystkich ziem polskich, utrwalenie i umocnienie niepodległości, możność budowania w Polsce szczęśliwego życia — socjalizmu.

Odszedł od nas Józef Stalin ale imię Jego, Jego nauki i wskazania wiecznie żyć będą w sercach naszych. Żyje, żyć będzie i zwyciężać Jego nieśmiertelne dzieło.

Oddając wraz z całym narodem hołd nieśmiertelnemu Wodzowi mas pracujących całego świata — Józefowi Stalinowi przyrzekamy:

Wiernie wcielać w życie nauki i wskazania Józefa Stalina, zwiększać nasz wkład w dzieło obrony pokoju, pomnażać siły i umacniać zwartość obozu pokoju pod przewodem wielkiego Związku Radzieckiego. Wzmagać nieustannie czujność rewolucyjną, bezlitośnie zwalczać wrogów ludu, najmitów imperializmu. Otaczać troską i miłością Wojsko Polskie — wierną straż naszych granic i wolności naszej ojczyzny. Potęgować siły naszego państwa ludowego i rozwijać w codziennej ofiarnej pracy naszą gospodarkę narodową — fundament wzrostu dobrobytu i kultury naszego narodu.

Umacniać nieustannie Front Narodowy. Jedność i zwartość Polaków w walce o pokój i Plan 6-letni w okół Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i Rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej pod przewodem wiernego ucznia Stalina Wielkiego budowniczego Polski Ludowej — Bolesława Bieruta.

Ślubujemy jeszcze bardziej pogłębiać solidarność, przyjaźń i braterstwo z narodami radzieckimi, umacniać nierozerwalnie więź ideową z bohaterską Komunistyczną Partią Związku Radzieckiego, stać niezłomnie w niezwyciężonych szeregach całego obozu Pokoju pod przewodem Wielkiego Związku Radzieckiego i jego Rządu z Towarzyszem Malenkowem na czele.

Wieczysta Chwała Józefowi Stalinowi.

Pod sztandarem Lenina—Stalina, pod wodzą Bolesława Bieruta naprzód do nowych zwycięstw socjalizmu i pokoju!"

Robotnicy lubelskich zakładów pracy

czynem produkcyjnym składają hołd pamięci Józefa Stalina

Wieść o śmierci Towarzysza Stalina przejęła głębokim żalem serca milionów Polaków. Tysiące polskich wsi i miast chcąc złożyć hołd Wielkiemu Nauczycielowi zwiera coraz bardziej swoje szeregi wokół partii i zdwojoną pracą w fabrykach i na roli buduje według Jego cennych i nieśmiertelnych nauk lepsze życie w naszym kraju, szczęśliwe jutro — socjalizm.

Zobowiązania podejmowane przez robotników, chłopów i inteligencję pracującą mają na celu przedterminowe wykonanie naszych planów gospodarczych, umocnienie budownictwa socjalistycznego w Polsce, realizację Planu 6-letniego i walkę o największe dobro na świecie — o pokój.

Na zebraniu załogi Fabryki Obuwia im. M. Buczka w Lublinie robotnicy postanowili realizując wskazania Józefa Stalina zwiększyć wydajność swej pracy i podjęli szereg zobowiązań produkcyjnych, które przyniosą ich zakładowi pracy ponadplanową produkcję.

Masowo włączyli się do zobowiązań robotnicy Lubelskiej Fabryki Maszyn Rolniczych. Na wyróżnienie zasługują zobowiązania brygad: Fijałkowskiego, Smolińskiego, Tchórzewskiego, Packowskiego, Prusa i Wolińskiego. Mają one na celu przede wszystkim zapewnienie rytmiczności w wykonaniu planów, doskonalenie organizacji pracy i upowszechnienie przodujących metod pracy.

Ze starszych robotników, członków partii, wzięli przykład ZMP-owcy, członkowie młodzieżowych brygad produkcyjnych. Członkowie brygady produkcyjnej im. Gen. Świerczewskiego postanowili podnieść wydajność pracy o 10%. Młodzi robotnicy z brygad produkcyjnych im. H. Sawickiej i M. Nowotki wykonają roboty tokarskie na 10 dni przed terminem. Cenne zobowiązania podjęli również członkowie brygad: szturmowej im. Bohaterów ZWM i Marii Jaroszewicz.

Indywidualne i zespołowe zobowiązania robotników z Lubelskich Zakładów Garbarskich mają na celu wykonanie planu produkcji za I kwartał br. w Fabryce Nr 1 w 102%. Zobowiązania te przedstawiają wartość 89 642 złotych.

Pracownicy Lubelskiej Fabryki Drożdży postanowili wykonać plan produkcji drożdży prasowanych z nadwyżką 2% i spirytusu z nadwyżką 30%.

Piękne są zobowiązania podjęte przez robotników z Gazowni Miejskiej. Gwarantują one przekroczenie rocznego planu produkcji gazu, koksu i smoły o 5%.

Załoga Technicznej Obsługi Samochodów w Lublinie wykona plan produkcji w marcu w 110%.

Podobne zobowiązania podjęli robotnicy we wszytkich lubelskich zakładach.

Lublin w żałobie

Przytłoczeni bólem...

Krakowskie, Szopena, Buczka... W udręczonej pamięci błąka się jeszcze niekiedy wizja tego miasta sprzed kilku dni. Są przeżycia, których przytłaczająca moc zmusza bezwiednie do cofania się wstecz. Chciałbyś zerwać z flagi żałobny kir i zagłuszyć dławiący ból słowami: To nie prawda! Nie prawda, że Stalina już nie ma... Chciałbyś się skryć gdzieś na pustkowiu, bo tu właśnie — na Krakowskim, Szopena, Buczka — każda twarz napotkanego człowieka nosi w sobie tragiczną wieść.

Pamiętasz to miasto w chwili, gdy po zaułkach błąkały się kule. Wtedy właśnie imię Stalina jak wszechmocny talizman zagrzewało do boju żołnierzy. Pamiętasz także, gdy z ruin wyrosły nowe domy. Wtedy proste stalinowskie słowa uczyły robotnika wśród niezliczonych trudności znaleźć drogę, uczyły hartu i wytrwałości. Pamiętasz również twarz pewnej starej kobiety, gdy drżącą ręką podpisując apel pokoju rzekła ciepło i z ufnością: *„Stalin obroni pokój"*.

Za ufność, za przyjaźń i troskę, za naukę, pomoc i słowa otuchy składa dziś Stalinowi hołd okryty żałobą Lublin.

Ścisnęły się bólem serca, pochyliły pod ciosem barki. Ale nie ustały ręce dzielnych lubelskich robotników. Szybciej zajazgotały maszyny. Tak przecież uczył On, Ukochany Przyjaciel i Wódz — że nie wolno wobec największego nieszczęścia się załamać. Toteż zdwojono wysiłek, by w tym ciężkim okresie produkować więcej i lepiej, by czynem produkcyjnym sławić nieśmiertelne imię Stalina...

W halach Fabryki Wag Nr 3 rytm pracy również przybrał na sile. Tu również furgocące w podmuchu maszyn proporce pokrył żałobny kir. Brygada biglarzy, postanowiła wykonać ponad plan 500 sztuk bigli. Zwiększą swą wydajność Scibor, Golianek, Marcinkowski, Lisiak.

O zmroku zaułkami Kalinowszczyzny szli ku miastu robotnicy z Fabryki Samochodów. Poznałam w ich tłumie twarz Sagadyna, jednego z tych najdzielniejszych, których nauka Towarzysza Stalina tyle razy wiodła do zwycięstw produkcyjnych. Jakimś nieznanym mi drżącym głosem mówił do kroczącego obok towarzysza:

...W naszym mieście Stalin nie był nigdy, ale popatrz na fabrykę, na dźwigi radzieckie i na halę, na rząd stojących obok samochodów, popatrz na te światła, bijące z okien bloków bronowickiego osiedla — to wszystko dzięki Niemu powstało. W tych murach żyje Jego myśl. Dlatego tak trudno pojąć...

W wielkich sklepach PDT udekorowano już wystawy. Z portretów obwiedzionych czernią, patrzą kochane oczy Wodza. Tak trudno przyzwyczaić wzrok do tej czerni, tak trudno, jak powiedział Sagadyn pojąć... Toteż starsza kobieta, patrząc nań zadumana, ocierała łzy.

Stalin nie żyje... Tragiczna wieść bezsłownie wywiera z każdej twarzy. A na pocztowych stołach rośnie z minuty na minutę liczba kondolencyjnych depesz dla ambasadora ZSRR tow. Arkadiusza Sobolewa.

„Wstrząśnięci do głębi wiadomością o śmierci, ukochanego, gorąco ukochanego wodza mas pracujących całego świata Towarzysza Stalina — piszą pracownicy Służby Ochrony Kolei — łączymy się w głębokim smutku z narodami Związku Radzieckiego, z całą postępową ludzkością.

Opierając się na genialnej nauce Towarzysza Stalina wspólnie z narodami Związku Radzieckiego i całą postępową ludzkością będziemy walczyć o socjalizm i pokój na całym świecie.

Wzmożonym wysiłkiem produkcyjnym i zaostrzoną czujnością będziemy strzec zdobyczy klasy robotniczej..."

Piszą listy kobiety z fabryk, dzieci szkolne, studenci, profesorowie, księża, lekarze, robotnicy.. Nie ma człowieka któremu byłaby obcą wspólna troska.

Umarł Stalin... Ale Jego pamięć żyć będzie wiecznie w sercach całego narodu. Jego myśl, trud Jego znojnego życia pozostawił niezatarty ślad, dotarł do najdalszych zakątków kraju. Jego nauka poprowadzi do zwycięstwa. Stalin jest nieśmiertelny i żyć będzie wiecznie wśród nas.

J. Godlewska

A — 4 — 11546